Ludas Matyi

IV. évfolyam, 39. szám 1948 szeptember 25

MAGYAR VASÁRNAP

Kalendáriumából

Vasárnap
26
Trofeum,
Leukoplaszt pr. c.
21. Elui

Frisa töpölye-katrincát adj annak, akit szeretsz és ötszáz forint készpénzt, hűséges lesz, míg a ketrence tart. Ha holdtöltekor a felszél hideg és az alszél meleg, hosszú májusra van kilátás. Görbe pléhkanalat tégy az ákácfára, ha megkopogtatja egy teve, barna kislány eláll a végkielégítéstől. Ha éjfél után monoklit hoz a postás, pénz áll a házhoz. Éj felibe fokhagyma, ne mássz fel az asztalra. Bütyködre hóharmat hull, lekésed a vonatot. **(Néphit.)**

Búcsú: Makkoskotyka, Bősárkány, Felhécteplence.

Hétfő
27
Manus pk. vbtt.
Celofilter hj. ty.
22. Hátul

Utcasarkon három lánnyal találkozni, sok kiadás, hosszú betegség. Emelődarut kapni ajándékba, bőséges sóskaterméssel jár. Ha táncban lekéred a lányt és a pofon helye megkékül, hosszú télre van kilátás. Vízöntő havában ne csökkentsd a kosztpénzt, mert feleséged szerelme meglazul. Ha az autóbuszon kenguru ül melléd, pénz áll a házhoz. Piros búzád fészerbe, beviszmek a G. R.-be. Tégy talpad alá szagos mügemagot, tarhálásod sikerrel fog járni. Szegény ember vízzel főz, boldog Isten bírja. **(Néphit.)**

Bridzsparti: Sulhof, Babusek, Kroncsák.

Kedd
28
Fityula
Signum Laudis
k. r.
Chájem Lamm

Ha az erdei giliszta éjfél előtt c-durban énekel, pénz áll a házhoz. Barna menyecskével férje előtt ágybafeküdni, pletykaságot jelent. Édes öcsém facsiga, tedd az órád zaciba. Ha vendégségben poloskát fogsz és háromszor megsímogatod, teljesülni fog, amit a házigazdának kívánsz. Fösvény ember vagyona, nekem legyen mondva. **(Néphit.)**

Pókerparti: Benedek, Karpinec, Sófalvi.

Gádor Béla

tarka-BARRA

Mint hírlik, a középiskolák mintájára a Beszkártnál is új osztályozási rendszert vezetnek be. Aki legtürelmesebben ácsorog a körúton, az 6-ost kap, az óbudaiak 5-öst, a dunapartiak 2-est. A jó tanuló csupa 6-ost visz haza és építhet otthon egy remizt magának.

A MAORT szabotáló vezetőinél alaposnak látszik az a gyanú, hogy a washingtoni Fehér Házat olajjal akarják szagtalanítani.

A soffőrök alkoholvizsgálatával kapcsolatban felmerült azaz ötlet, hogy a vizsgálatokat a Lehel-úton tartják és akit részegnek találnak, az Bulcsut vehet az igazolványától.

Franciaországban sikerült a válságot államosítani. Vállalatvezetővé egyelőre Schumant nevezték ki, miáltal a sztrájkolók számát máris sikerült békebeli nívóra emelni.

Egyre több faluban van villany, aminek ellensúlyozásaképen az Új Ember elektroméröököket küld ki a falvakba, akik csekély fizetés ellenében bevezetik a sötétséget.

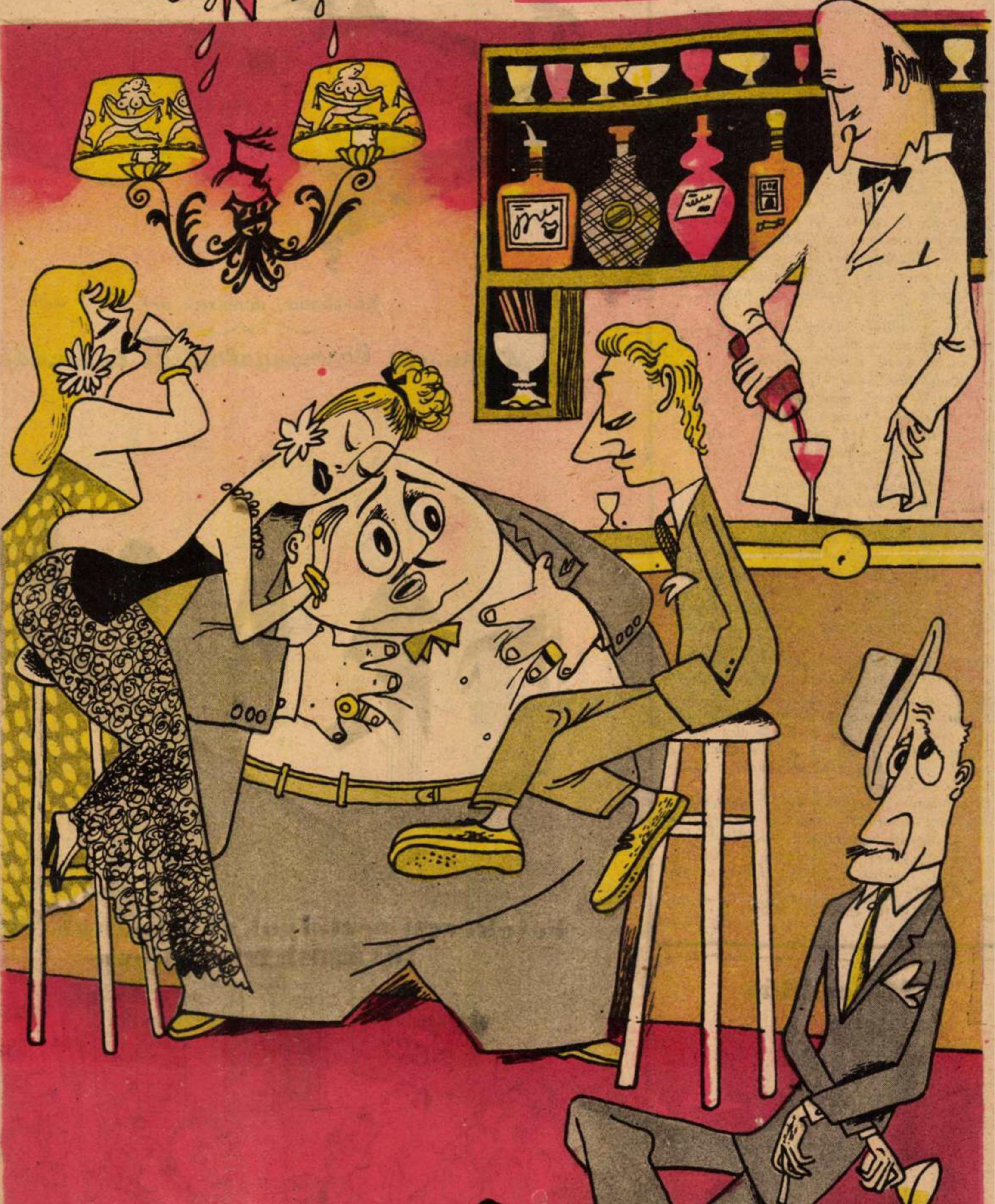

Tisztogatás az MDP-ben

— Képzeld öregem és én nem voltam nekik elég jó kommunista!

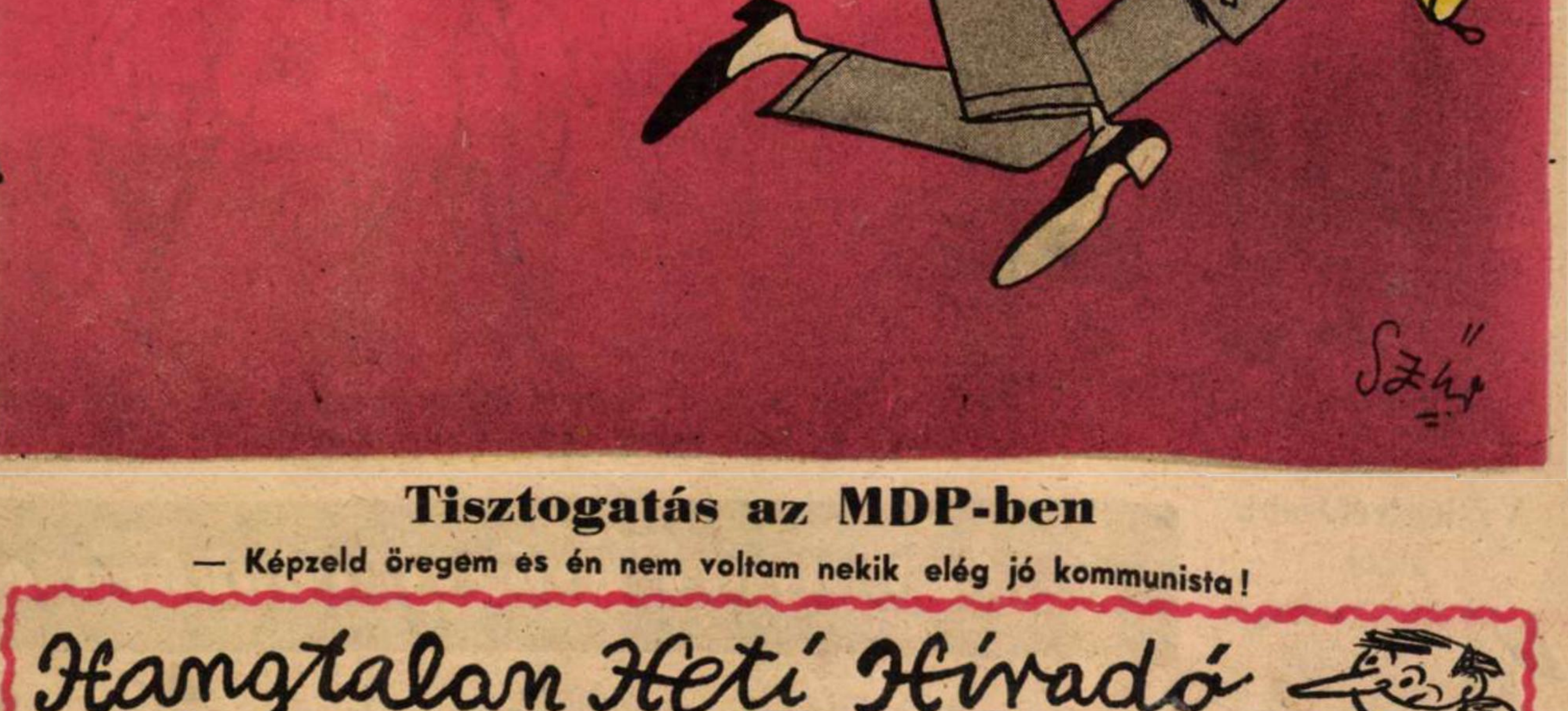

Hangtalan Heti Híradó

Tilos a tejszint pótanyagokból készíteni. Ez a GR. bácsi már készülődik a tejszini szemlére.

Az orosz csapatok kivonultak Koreából. Ez az amerikai katona bácsi kijelentette, hogy ezekután veszi a kalapját és marad.

Kétmilliós sikkasztásért letartóztatták a Pajor-szanatórium igazgatóját. Ez a bizalmatlan beteg bácsi most sürgősen megszámláltatja a vérsejtjeit.-

70 fillér

Az író és a lexikon

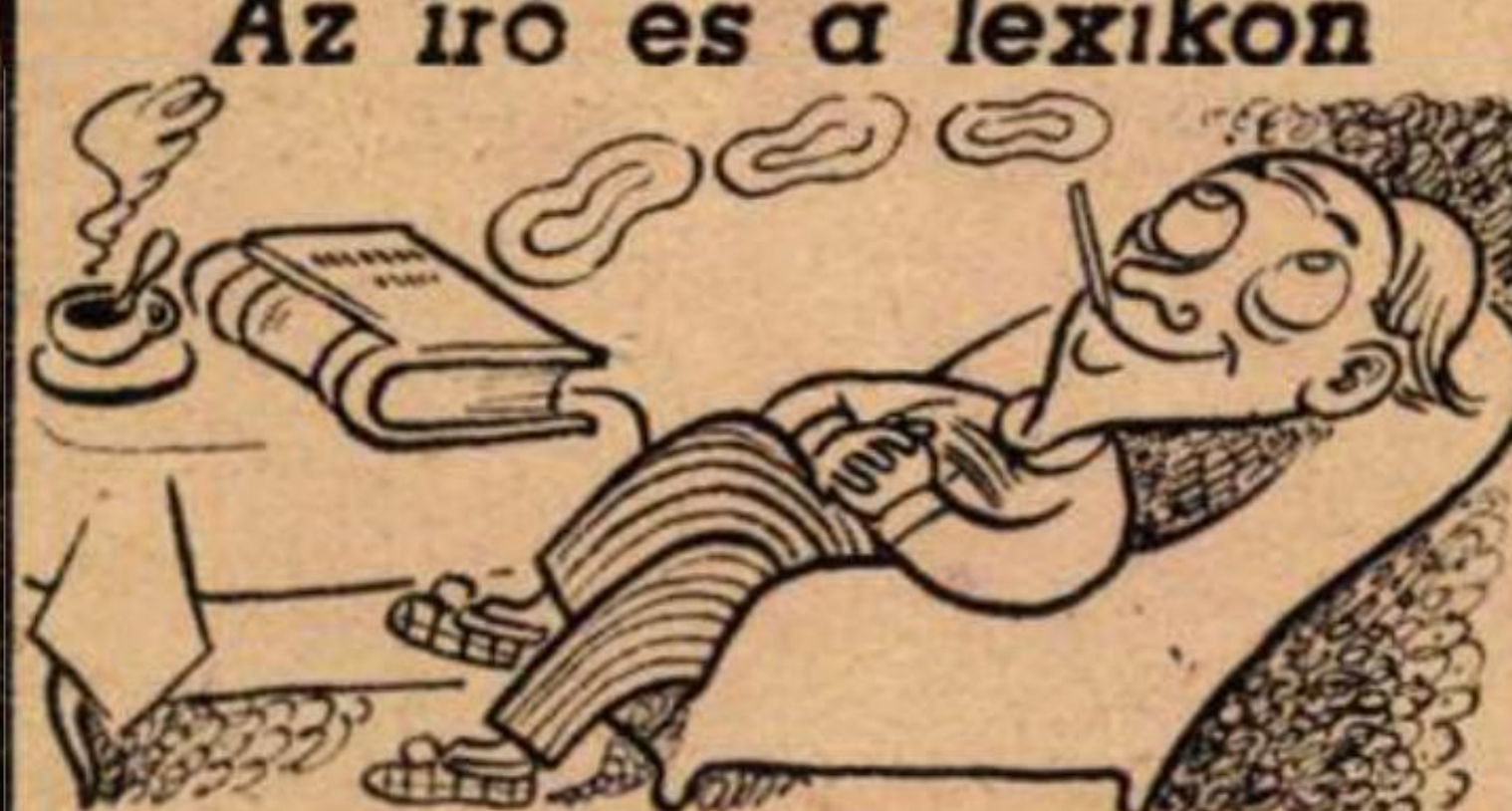

A dolog úgy kezdődik, hogy a kitűnő író és ujságíró, nevezzük Ponty Ottónak, levelet kap a híres kiadóvállalattól, hogy egy kiadandó kétkötetes lexikon céljaira, életrajzi adatait rendelkezésre bocsájtani szíves legyen.

Ponty Ottót ez a megtiszteltetés, amely életében először éri, kellemes izgalommal tölti el. Hogy a fenébe ne. Hiszen ez már valami. Életrajz, lexikon. Egy lépés a halhatatlanság felé. Nem szabad elsietni a dolgot.

Néhány napig azzal tölti az időt, hogy emlékei között bogarászik, felidézi életének nevezetes eseményeit. A gyerekkorával azonban, amely igen fontos korszak egy ember szellemi fejlődésénél, egy kis baj van. Bizonyos régi események már feledésbe merültek. Ezért leutazik szülővároskájába, hogy ott megfelelő hangulatba ringassa magát.

Először gondosan összegyüjti az anyagot. Néhány nap mulva látja, hogy az összegyüjtött anyag kezd ijesztő méreteket ölteni, ezért szelektálni kezd. Nehezen megy. Minden adat fontos, minden szóért fáj a szíve. De muszáj, nem teheti magát nevetségessé. Először két oldalra tervezte az életrajzot, de ez nem megy. Verejtékezve alkuszik önmagával, előbb négy, majd hat oldalra ad magának engedélyt, végül nyolc oldalnál megállapodik. Ebből már nincs szíve húzni, ha hosszúnak bizonyul, majd kihúzzák a lexikon szerkesztői.

Még néhány napot elpepecsel vele. Stilizál, javítgat, néha éjjel is felugrik az ágyból, hogy egy meg nem felelő jelzőt egy jobbal helyettesítsen. Végre, amikor készen van munkájával, elküldi postán a kiadónak és vár.

Két hónap mulva megjelenik a lexikon egy ügynök kíséretében, aki 360 forintért, tizenkét havi részletre, szinte ajándék, ünnepélyesen átnyújtja neki. Ponty Ottó remegő kézzel írja alá a kötlevelet és a lexikont egyelőre beteszi a fiókjába. Nem nyitja ki, egész nap élvezni akarja a várakozás kéjes örömét.

Este hazamegy a két kötettel hóna alatt. Előbb megvacsorázik, megiszik egy pohár bort és rágyújt egy cigarettára. Most elég ünnepélyesnek érzi a pillanatot és kinyitja a könyvet. Izgatottan keresi meg a nevét, ahol ez áll:

Ponty Ottó, szül. 1910. ujs. ír.

(g. b.)

Műfordítás

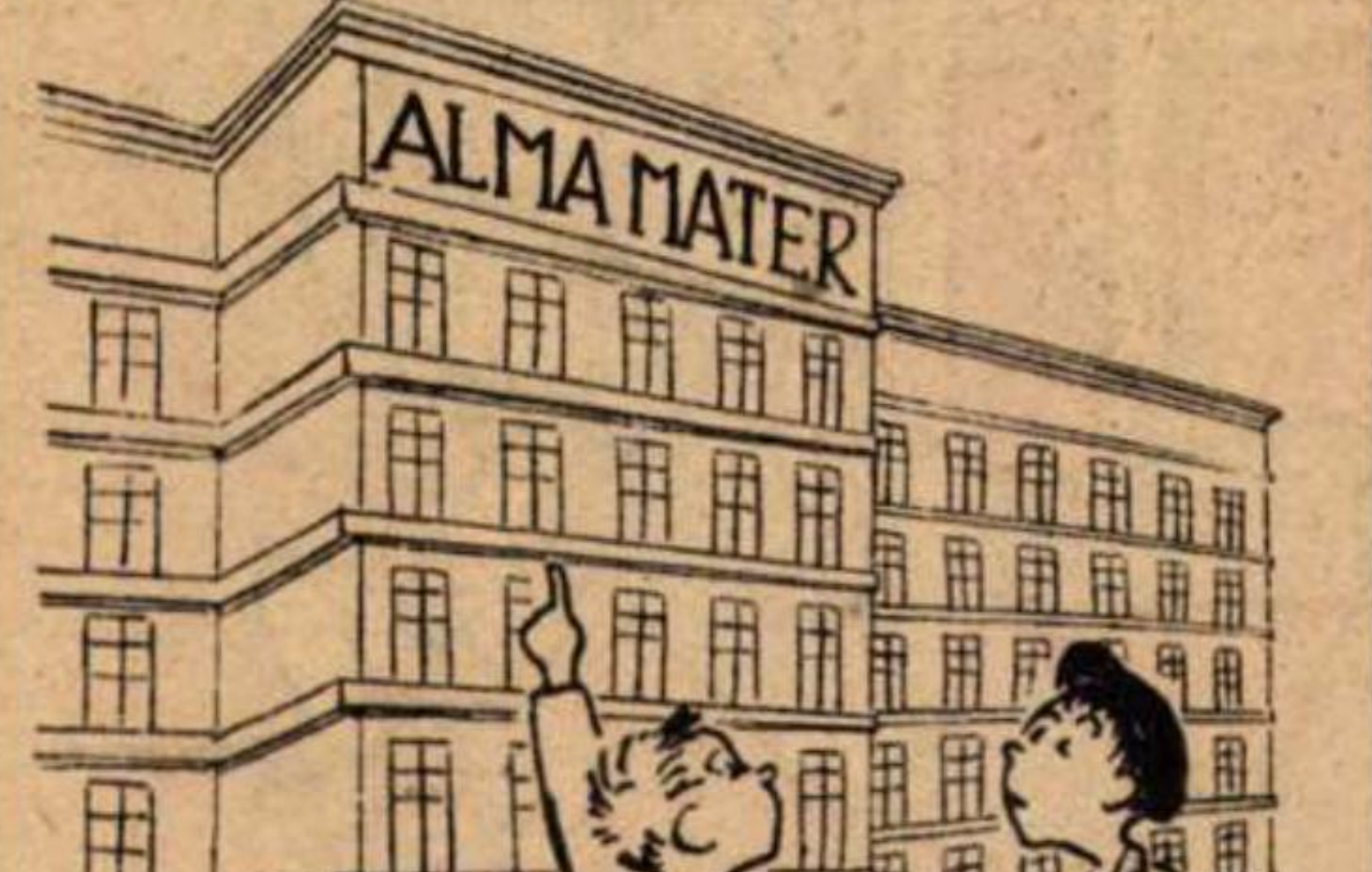

— Mit gondolsz, hapsi, mi lehet ez?
— Biztosan árvaház.

A 7 legtréfásabb vicce

A válópörös ügyvédhez berohan egy izgatott fiatalasszony:

— Mondja ügyvéd úr, válóok az, ha a férj azt mondja, hogy a déli gyorssal megy és aztán kiderül, hogy nem is a déli gyorssal ment, hanem egy éjjeli személlyel?

A méztermelés fokozásán dolgozik a földmivelési minisztérium

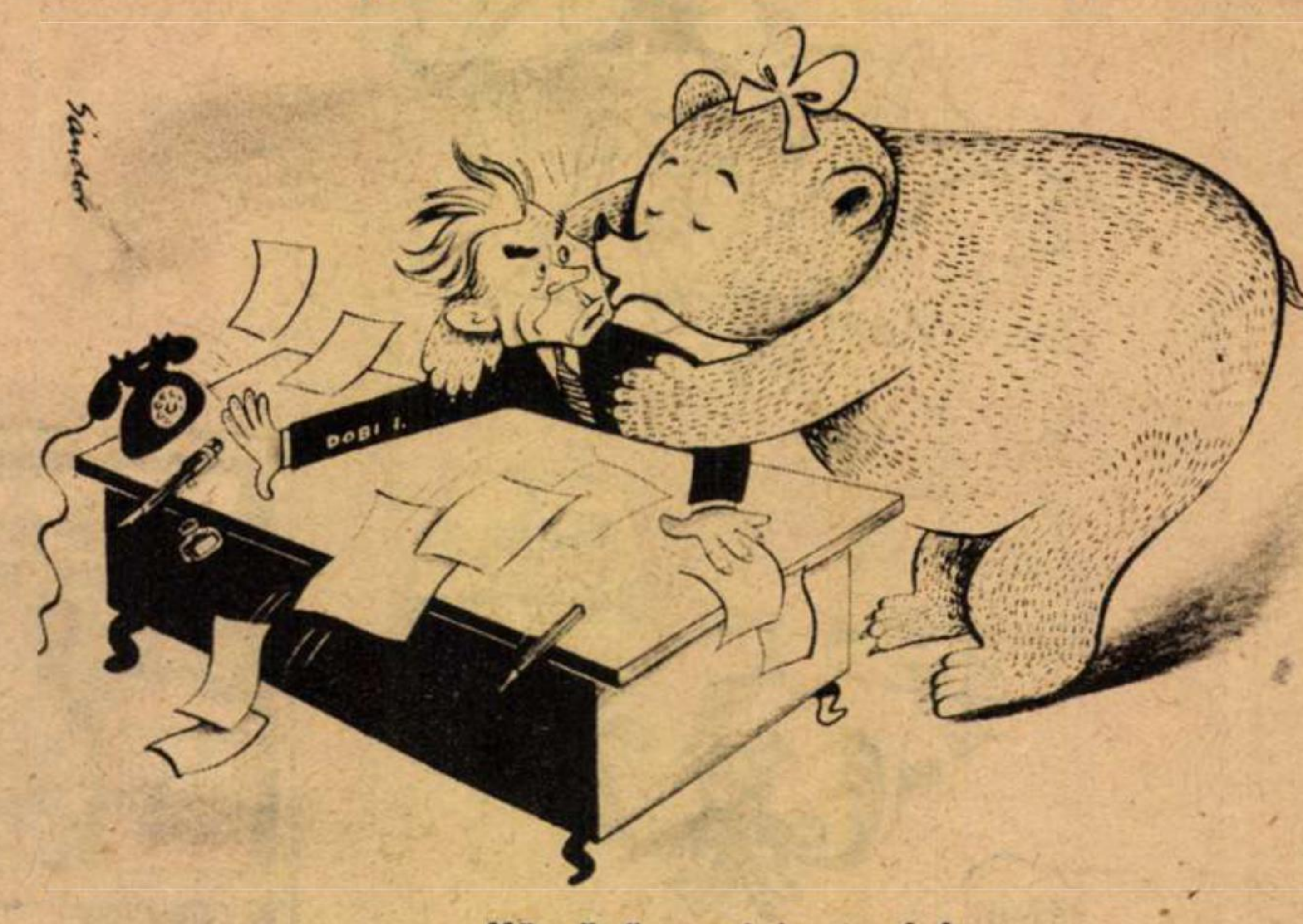

— Köszönöm, miniszter úr!

A francia kormányalakítás technikája

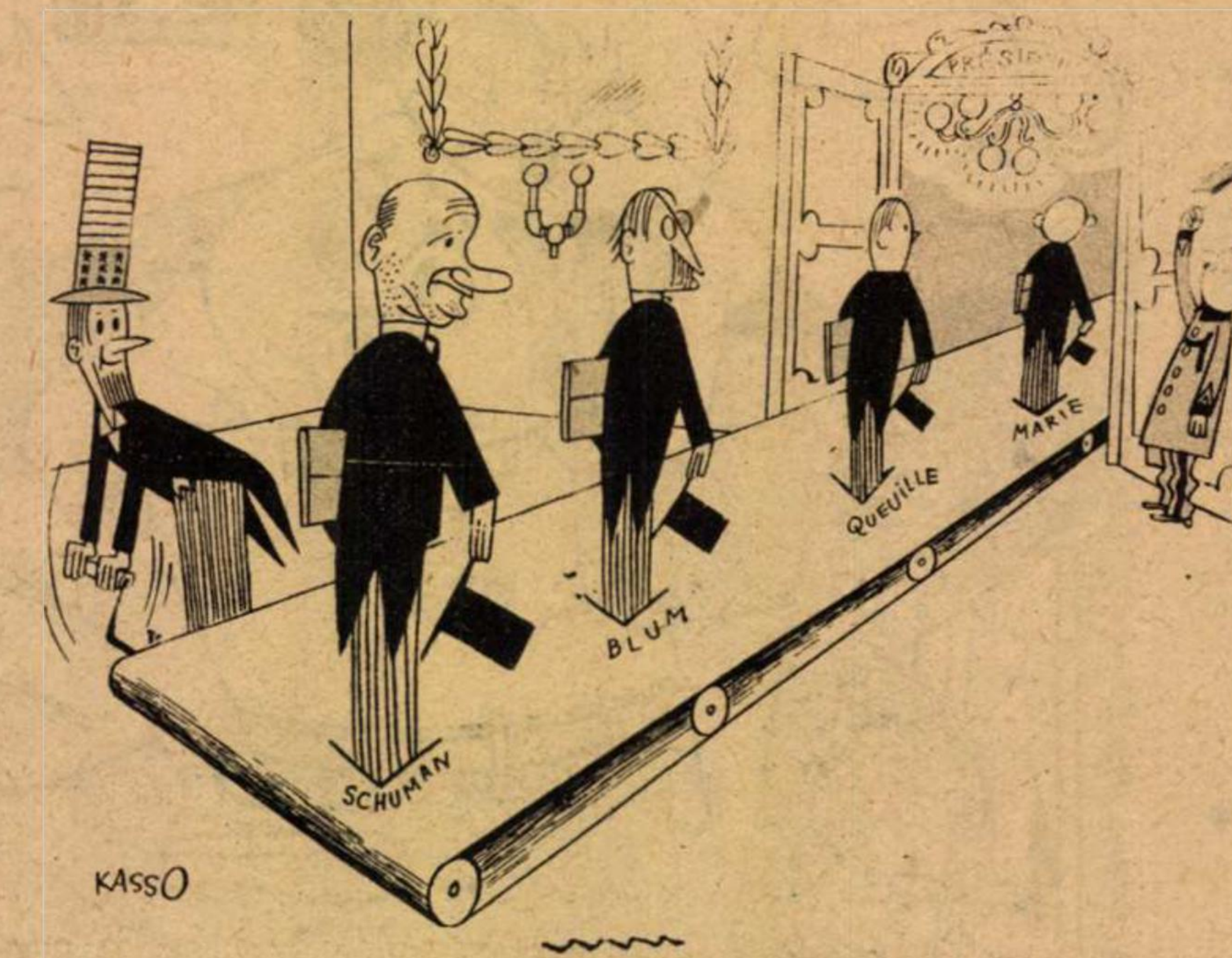

Felekezeti osztályokat csináltak egyes fővárosi iskolákban

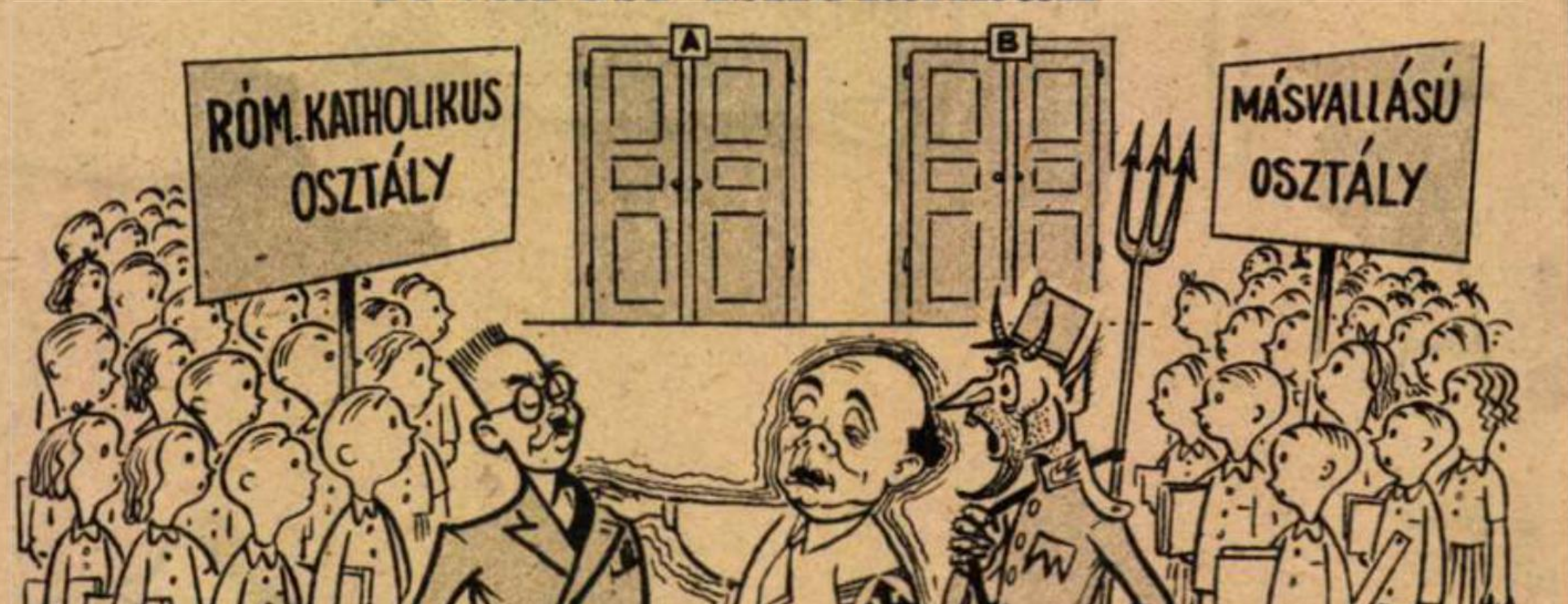

— **Szálasi:** Nagyon helyes, igazgató úr! A mai nehéz viszonyok között én sem tudtam volna többet produkálni

Darvas Szilárd:

Az ember magányos lélek...

1. Kovács úr és gyermeke

— No gyere, fiacskám, most apuka egy kicsit beszélgetni akar veled. Meséld el szépen, hogy érzed magad az iskolában? Jó, jó, most nem a zsebkésről van szó, rendben van, megigértem, meg is fogod kapni, tudod jól, hogy amit apuka igér, azt meg is tartja, de most másról van szó, azt mondd el, hogy érzed magad az iskolában.

— No de kisfiam, nem elég annyit mondani, hogy jól, az ember sokféleképpen érezheti jól magát, épp azt szeretném, ha ezt részleteznéd nekem, ez az, amit úgy hívnak, hogy beszélgetés. Miért érzed jól magad, hogy érzed jól magad, kik a barátaid, milyen a tanító bácsi?

— Mi az, hogy menjek el és nézzem meg? Hogy lehet ilyen válaszokat adni? Te már egy okos gyerek vagy, te már el tudod mesélni, éppen hogy tőled akarom hallani, a te véleményedre vagyok kiváncsi.

— Ne tetesd magad, kisfiam, te nagyon jól tudod, mi az a vélemény, máskor be nem áll a szád. Bezzeg ha itt a barátod, az Imre, olyan ricsajt csináltok, hogy megbolondul az ember. Várjál csak, majd segítek. Bejött a tanító bácsi az osztályba és mondott valamit nektek. No mit mondott?

— Ide figyelj, ha mégegyszer azt mondod, hogy zsebkés, akkor soha az életben nem kapod meg, érted? A könyvet se, semmit és apuka elmegy és többé vissza se jön, mert nem kell neki olyan gyerek, aki nem akar beszélgetni vele, szégyeld magad, látni se akarlak, adta makacs kölyke...

2. Kovács úr és hitvese

— Drága szívem, ne idegesíts, mondtam már, hogy jól érzem magam, azt hiszem, ez világos beszéd, ebben minden benne van. Ez tömör és világos, hiába cifrázném, akkor is csak ez volna az értelme. Beszélgessünk... jó, hát beszélgessünk, de meg kell mondanom, borzasztó éhes vagyok, enni szeretnék valamit.

— Hogy mi van a gyárban? Semmi sincsen a gyárban, dolgozunk látástól vakulásig... Hogy mit csinál a Skultéti meg a Weisz, ők is dolgoznak, édes szívem, ha annyira érdekelnek téged, gyere egyszer be és nézd meg őket.

— Most szeretném tudni, hogy ez miért gorombaság? Jó, én megértem, te a véleményemre vagy kiváncsi, ez az, amit úgy hívnak, hogy beszelgetés, de én már közöltem veled a véleményem, azt mondtam, jól vagyok, ez a véleményem... Igen, a Krapancsákkal órák hosszat el tudok beszélgetni, mert mindenféle közös ügyeink vannak, azt hiszed, az szórakozás nekem?

— Hogy az öreg hogy fogadott a szabadság után?

— Persze, hogy mondott valamit, azt mondta nagyon örül. Most boldog vagy? Fiacskám, az emberek ma nem beszélnek, hanem dolgoznak. Egyébként éhes vagyok.

— Igenis, éhes vagyok és ha te ezt rossznéven veszed, elmegyek egy vendéglőbe és vissza se jövök, mert nekem semmi szükségem sincs olyan asszonyra, aki ahelyett, hogy enni adna, gyötör és faggat és pokollá teszi az életem...

— Ne kiabálj, mert felébred a gyerek...

Egy nyári gyógyfürdőkúra csodálatos hatása

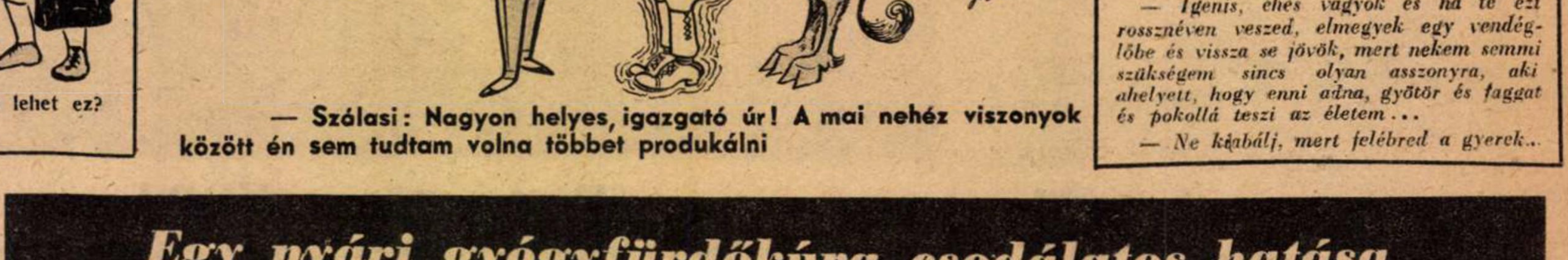

1. hét
2. hét
3. hét
4. hét
5. hét

Egy „jólinformált" fiatalember levelei vidéki barátnőjéhez

Drága Pintyőkém!

Nem hencegésből mondom, de láttam az új Vígszínház legújabb darabját, ami ezúttal IGAZÁN magyar író írt egy állítólagos Georges Roland, aki nem más, mint egy ismert politikusunk. Köztünk maradjon, írni, azt tud.

Maga a nyers darab arról szól, hogy négy kicsi soffőr beleszeret a feltűnően tehetséges és szépséges Tolnay Kláriba (Simone) aki fél, de nem nagyon, mert a soffőrök megvédik, különös tekintettel Gombaszögi Ellára, aki nem más, mint egy remek, földreszállt francia szakácsnő, aki igyekszik túlhazudni a maga egyszerűségében Tolnayt, aki mindig hazudik és kacérkodik, mert fél a sötétben. De nem hiába, mert üldözi őt egy szerelmes, szadista, bolondos orvos, aki látszólag elmeorvos, de egész éjjel csatangol az esőben, mint egy őrült. Az is.

Ez a bolond gonosztevő nem más, mint a német reakció, míg Tolnay, alapján véve nem Klári, hanem Európa, de olyan édes és szép, mint egymillió forint, magyar pénzben és olyan tehetséges, hogy fakanalat is meggyőzően tudna játszani.

A négy kicsi soffőrök természetesen a végén teljesen lepefozzák a szinpadról a bolond orvost, aki még pimasz is, mire a soffőrök is megnyugszanak átmenetileg, mert Tolnay Simone végül is Gombaszögié lesz és így a világbéke meg van mentve. Tanulság: Éljen legfőképpen Marton Endre, a rendező, aki olyan szinpadot szült a Vígszínháznak, ami él és mozog, esik az eső, villámlik, beszél, játszik és az az érzése az embernek, hogyha a remek színészgárda abbahagyná a játékot, a szinpad, maga is lebonyolítaná az egész cselekményt, mint az okos ló, aki egyedül is hazatalál a sötétben, ha részeg a kocsis.

Futólag kezet kellene még csókolnom Somlónak, Szabónak, Gátinak és Benkőnek is, Bárdy Györgyről nem beszélve, de erre már nincs idő, mert két lány, Gombaszögi Ella és Tolnay összes kézcsókjaimat lefoglalta.

Tanulság: A Vígszínház nem volt, hanem — Marton.

No de édes kis Pintyőkém, nekem ez sem volt elég, mire megnéztem Galsworthy (ez is valami magyar író, csak Angliában született, de vesztére, mert már meg is halt, egy más ügyben) URIEMBEREK című darabját, ami arról szól, hogy az igazi úriember az, aki úgy lop, hogy nem veszik észre.

Ebben a darabban azonban észreveszik, mert vizes a válla a nagyszerű Szakáts Miklósnak (La pech des enfant) és az a baj, hogy a lovat, amit Szakács, mint angol kapitány, Várkonyinak (Lewis) ajándékozott, ellopja Várkonyi párnája alól, mert esik az eső és neki oda kell adni a pénzt egy lánynak, akiről később sincsen szó. Ilyenek a nők.

Várkonyi persze dühös, mert nagyon gazdag és a koldusszegény kapitánytól kapta ajándékba a lovat, de mihelyt főbelövi magát a tiszt, már meg is bocsájt neki nyomban, mert olyan lágy a szíve, mint egy szinigazgatónak.

Ellenben Apáthy, akiről eddig csak udvariasságból nem beszéltem, igazán remek, mint öreg, de becsületes ügyvéd, aki aranyér sem ülne le a gumipárnájára, csak akkor, ha előbb megfordítja, mert fáj a szíve a tiszt miatt.

Legjobban tetszett nekem az egész Galsworthyban (mondom, hogy már meghalt, ne félj, nem fog ez már több darabot írni.) Darvas, ez az angyali, hosszú, szőke Iván, akit szerettem volna visszacsalogatni a színpadra.

Milyen a véletlen Pintyőkém! Mabel szerepét Várkonyiné, született: Szemere Vera játssza, aki helyenként Szapáry Gabriellát utánozza.

Sennyey Vera kis szerepében is nagy volt. Tanulság: Éljen Darvas Iván!

És még egyet Pintyőkém. Ki tudja hányadszor és ki tudja milyen végtelenül csókolja kezeidet soha el nem múló barátod:

Királyhegyi Pali

Reméljük a legjobbakat

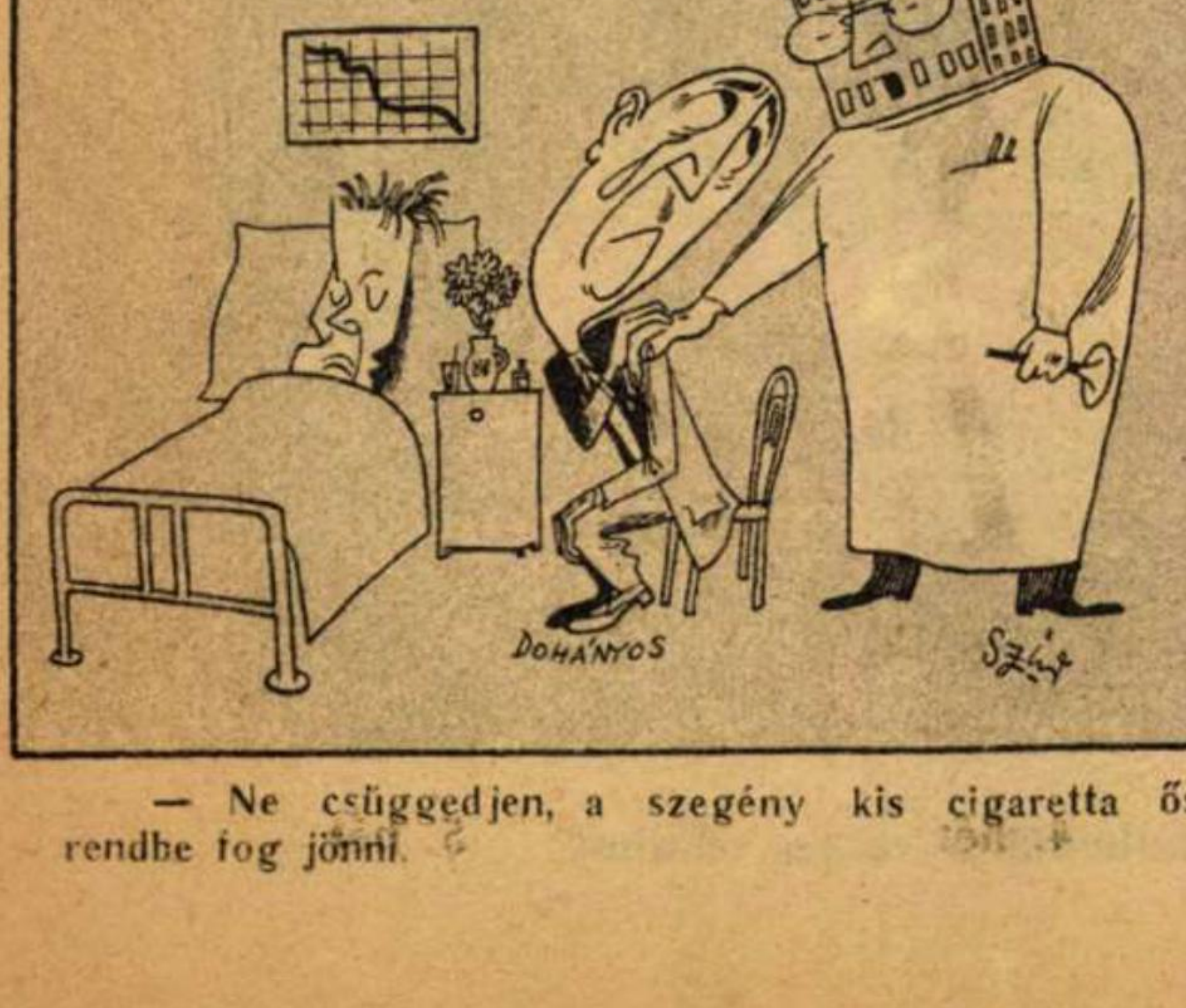

— Ne csüggedjen, a szegény kis cigaretta őszre rendbe fog jönni.

Kitört a Vezuv

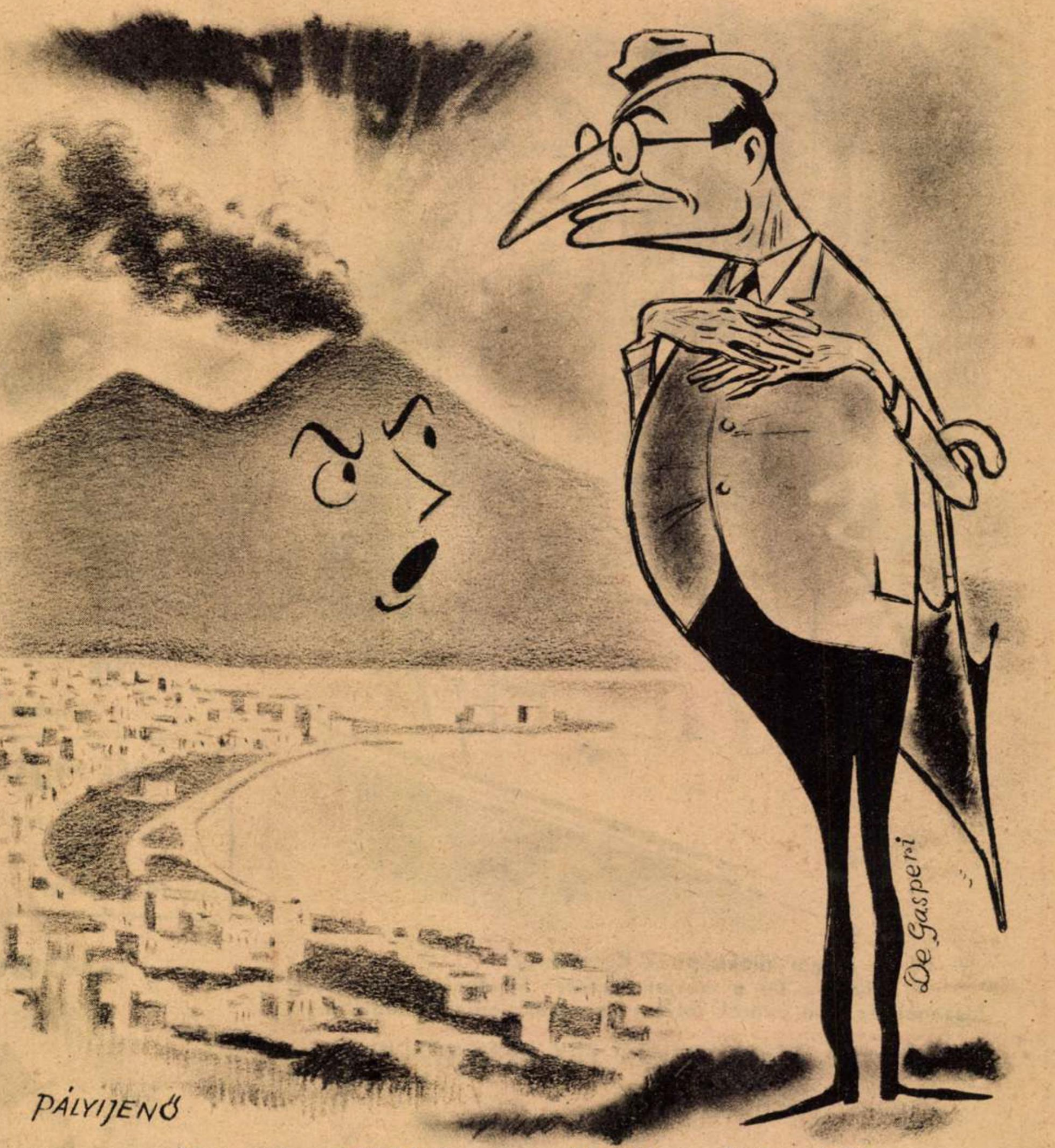

Vezuv: Mit csináljak? Ha ezt az alakot látom, okádnom kell!

Nászut akadályokkal

Kanyarec leverten ujságolja a menyasszonyának:

— Érdeklődtem az utazási irodában a hálókocsijegyek felől, azt mondták, hogy az esküvőnk napjára nincsen már szabad fülke.

— Ajaj, — legyint a kis menyasszony, — akkor kénytelenek leszünk egész úton aludni.

Gólyamese

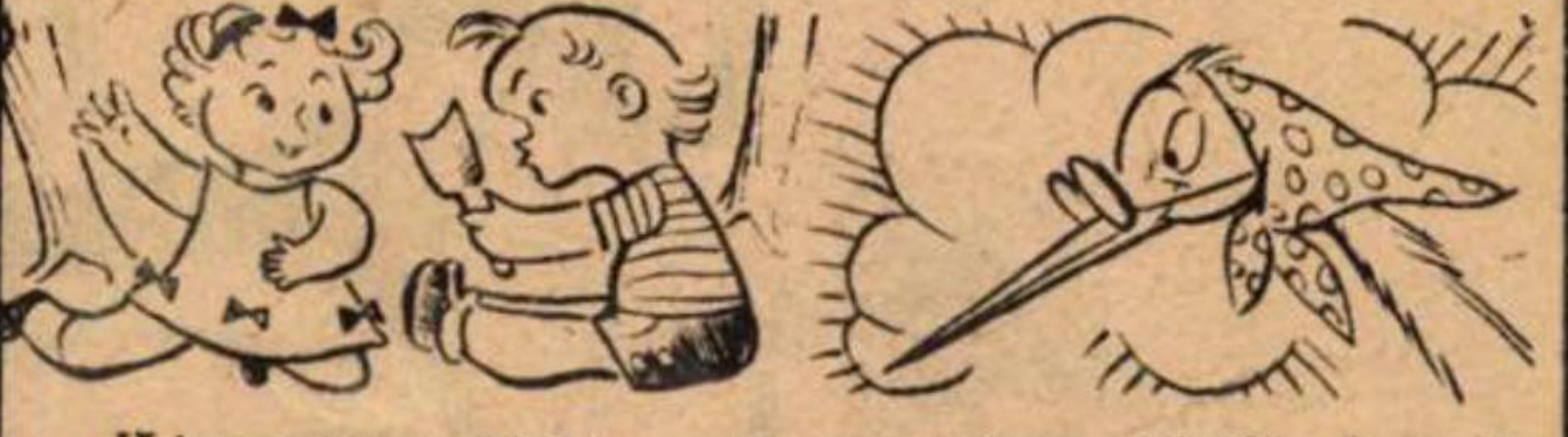

Hároméves kislány és négyéves kisfiú beszélget a játszótéren.

— Mit gondolsz, én hány órakor születtem?

— Na hánykor?

— Reggel négykor.

— Ilyet ne mondj. A te mamád reggel négykor még alszik.

Kinek a pap, kinek az iskola

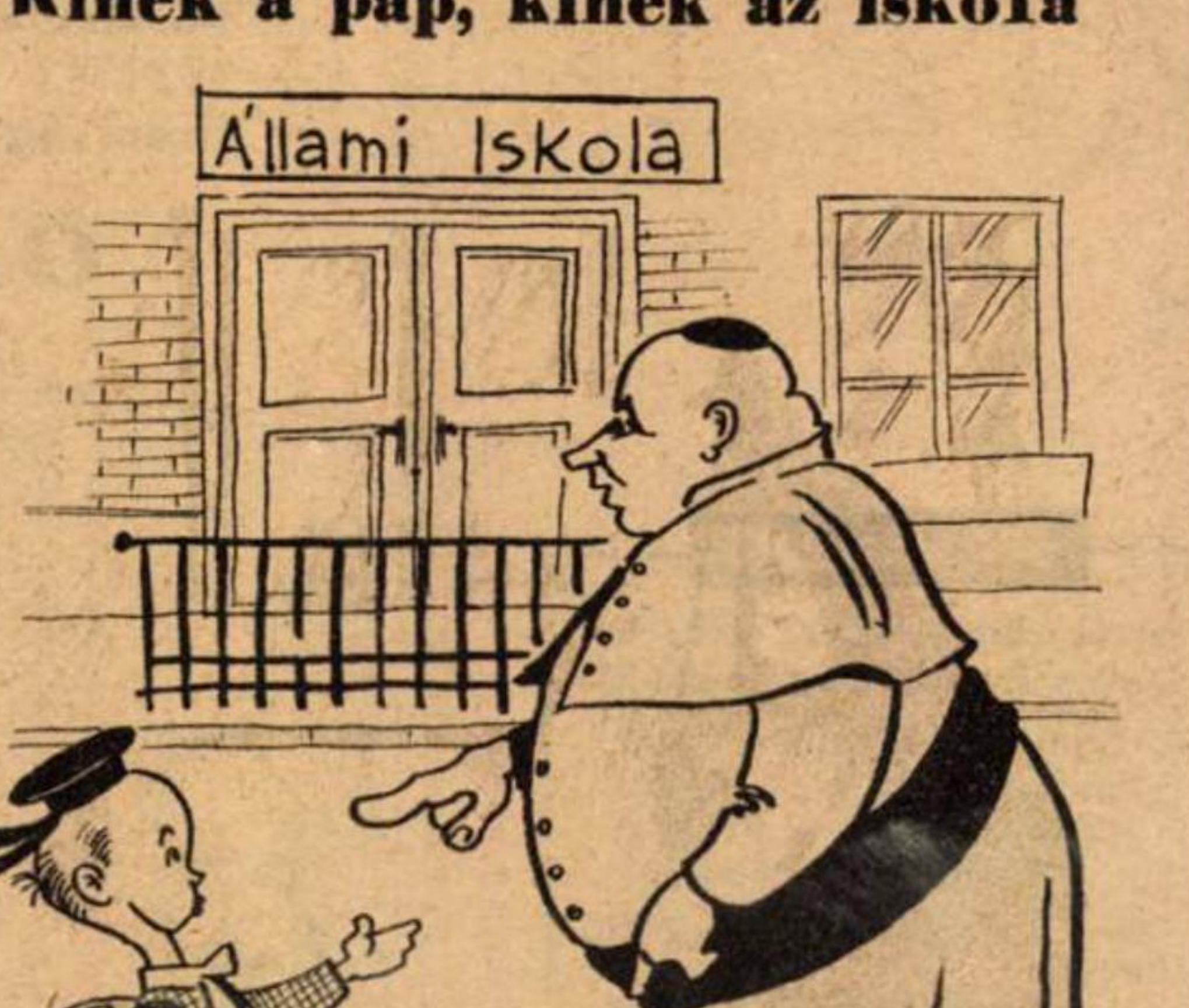

— Te rosszaság, miért voltál már megint iskolában?
— Mert tanulni akartam.
— Ez nem kifogás!

Sarkvidéki idill

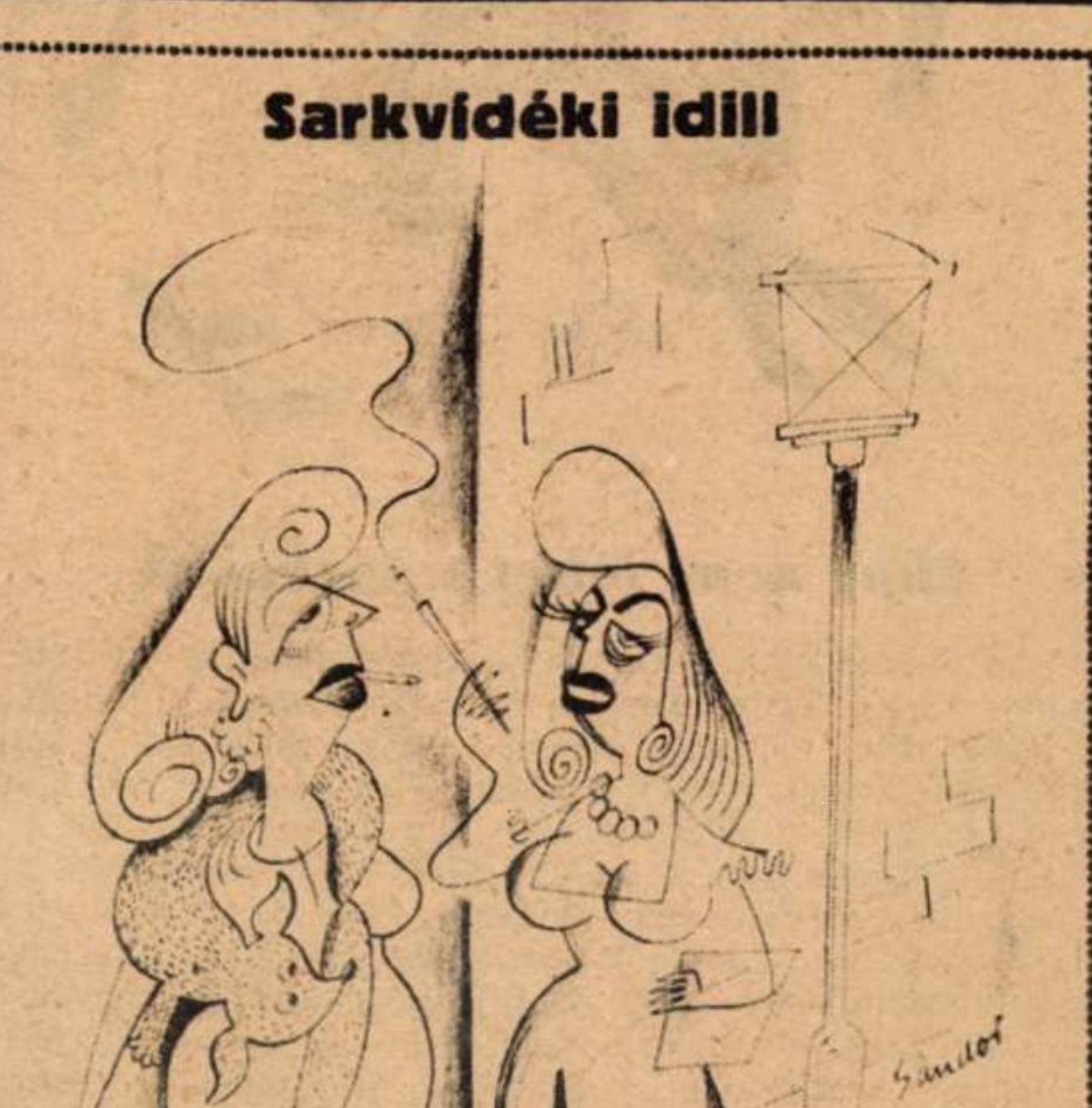

— Jó napom volt az éjjel!

A szovjet film ünnepe

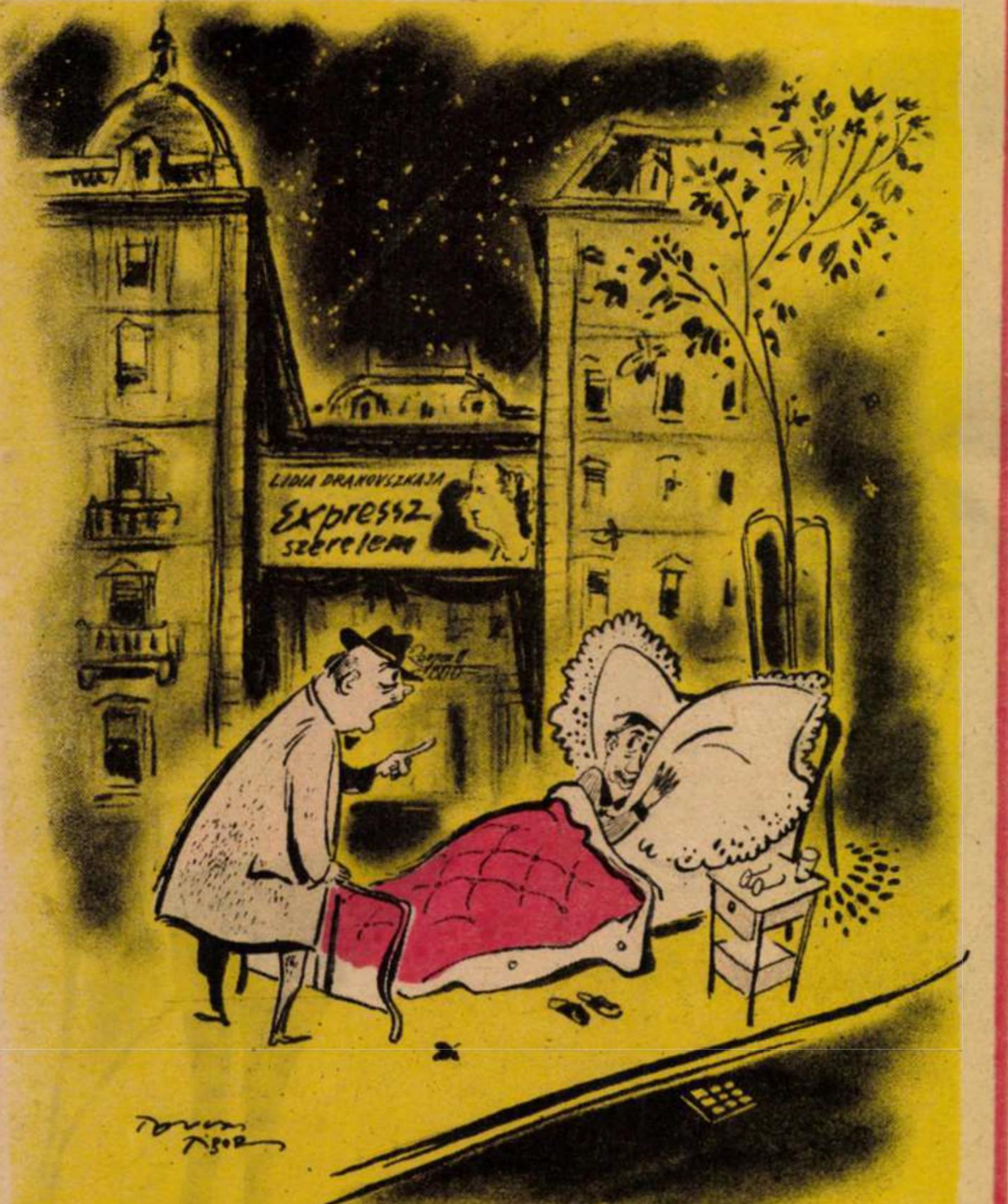

— Mi az, magát kilakoltatták Kucsera úr?
— Dehogyis. De a szovjet filmhéten mindennap más filmet játszanak és nem akarok folyton hazaszaladgálni a Zuglóba.

VISINSZKIJ: NA TESSÉK! UJRA EGY KEMÉNY DIÓ! . . .

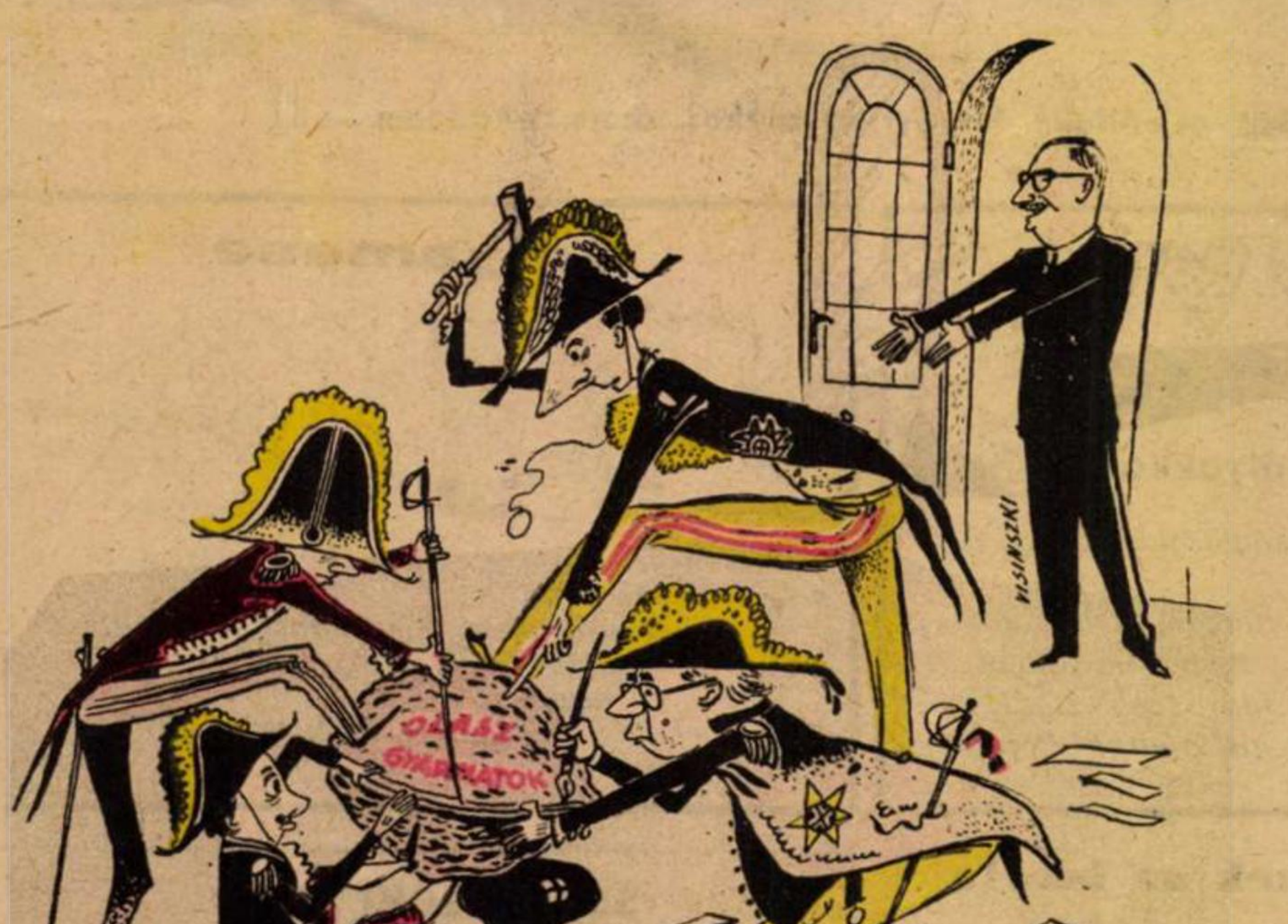

Ahol nem lehet unatkozni

Az ötéves Lackónak úttörő vasutas a bátyja. Természetes tehát, hogy Lackó egésznap vasutat játszik. A játék abból áll, hogy kioson a „nagyszobá"-ba, tolja maga előtt a székeket és utánozza a mozdony fújtatását. Arról igazán nem tehet, hogy a „nagyszoba" is kis szoba, a vasút pillanatonkint összeütközésbe kerül a bútorokkal, s hogy az összeütközések nyoma részint a bútorokon, részint magán a vonaton is megmarad. Anya és apa azonban helyteleníti, hogy Lackó vasútja folytonossági hiányokkal teszi válozatossá lakberendezésük símavonalú ornamentikáját, s szigorúan megtiltották neki minden további buzgólkodást a kocsiforduló szaporítása érdekében. Hogy pedig ne essék nagyon nehezére e tilalom megtartása, távollétükben nem is szabad a „nagyszobá"-ban tartózkodnia.

A napokban éppen ebédeltek, amikor átjött apához egy munkatársa és bekiáltott a „nagyszobá"-ból:

— Ebédelj csak nyugodtan, Sándorkám, én itt maradok, várok.

Anya odasúgta apának:

— Be kellene hívni . . ., unatkozni fog odakint . . .

Lackó óriásira kerekítette szemét:

— Unatkozni?! Amikor ott vannak neki az összes székek?!

Példázat

arról, hogy miért érik be egyes franciák De Gaulle-lal

Stimacz lányának vőlegényt ajánl a házasságközvetítő. Amikor a fiatalembert bemutatja Stimaczéknál, Stimacz felháborodva mondja:

— Megőrült? Hiszen ez a fiatalember hülye!

— Hülye, hülye — mondja engedékenyen a házasságközvetítő. — Az igaz. De nézze, Stimacz úr, tegyük fel, hogy nem hülye és elveszi a lányát. Egy év múlva esetleg vasúti szerencsétlenség éri, vagy kiesik egyik ablakból és meghülyül. Mennyi baj és kiadás van akkor vele! Nem jobb, ha mindjárt egy kész hülyét kap?

Itt a vastartalmu védősütemény

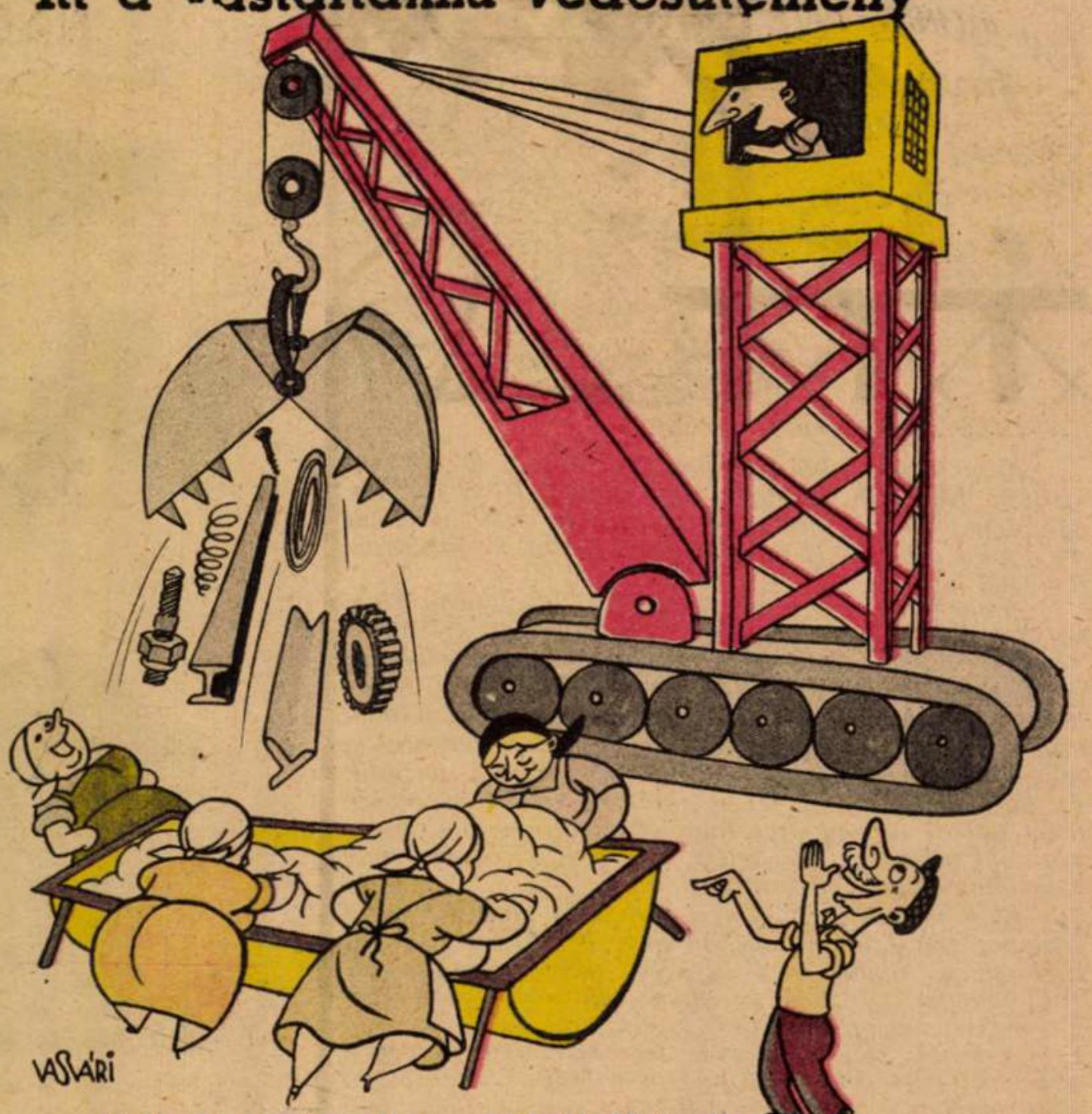

Képünk a sütemény gyártását ábrázolja.

E heti rejtvényünk

Ki tesz többet Amerikáért?
Dewey, vagy Truman?

(Amelyik megbukik)

Materializmus

Drabec kiválaszt egy tájképet a műkereskedésben.

— Mibe kerül ez a hullámzó tenger?

— Négyszázötven.

— És mibe kerül egy apály?

Jósok a fogházban

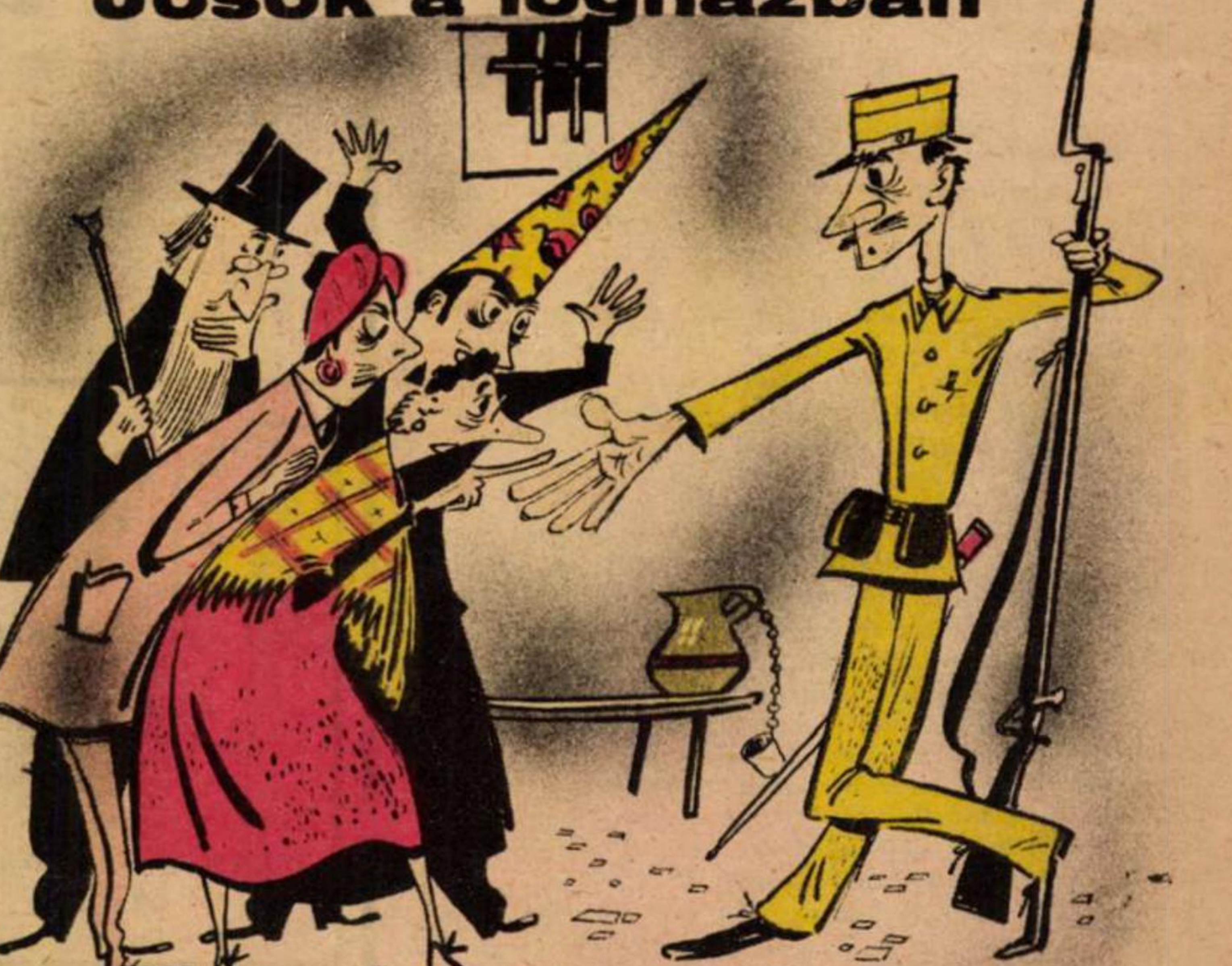

— Mi lesz vacsorára? Mutassa a tenyerét fegyőr úr!
— ???????
— Szent ég! Megint bableves! . . .

Összeült az UNO

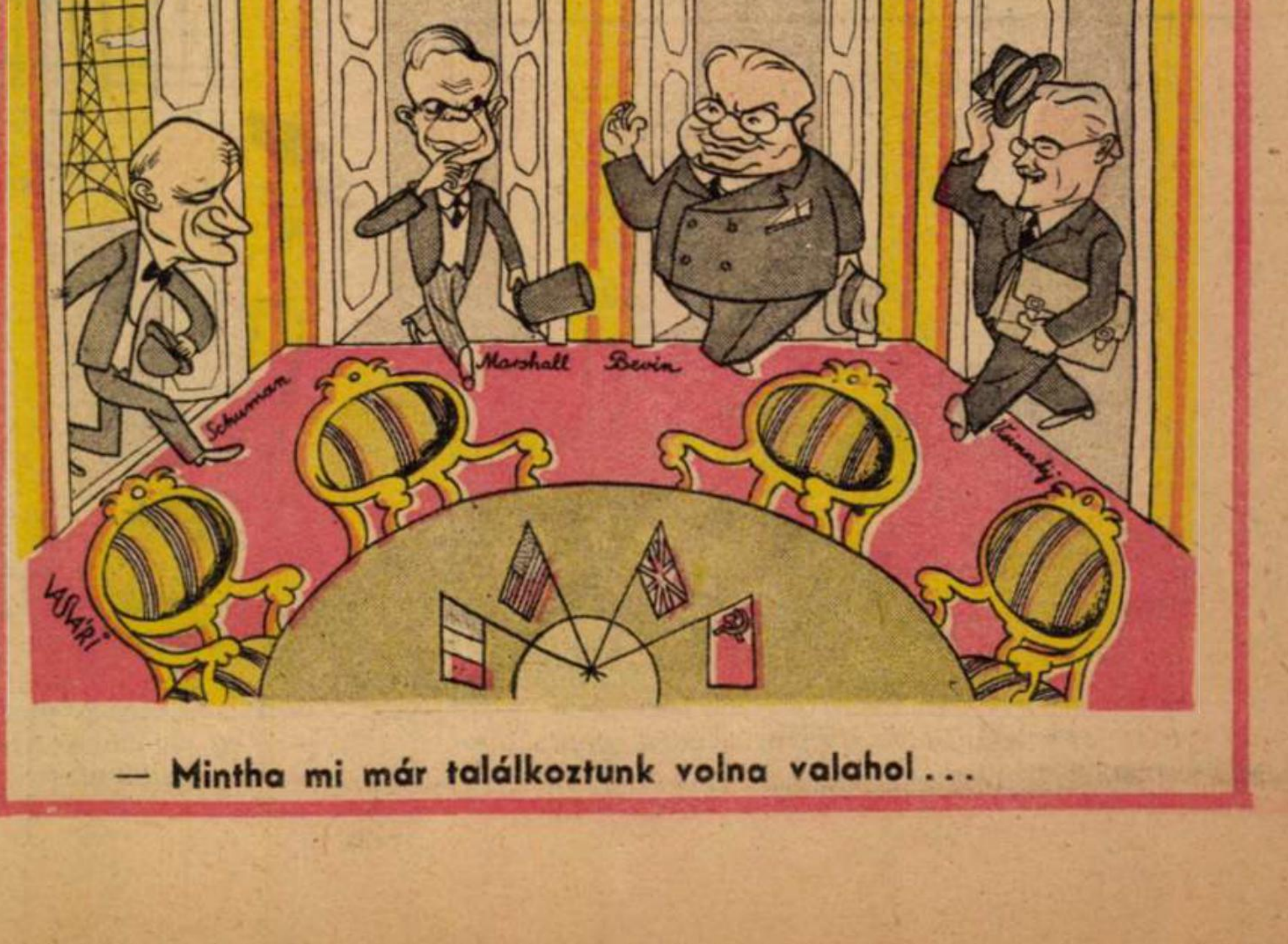

— Mintha mi már találkoztunk volna valahol . . .

CSAK FÉRJEKNEK!

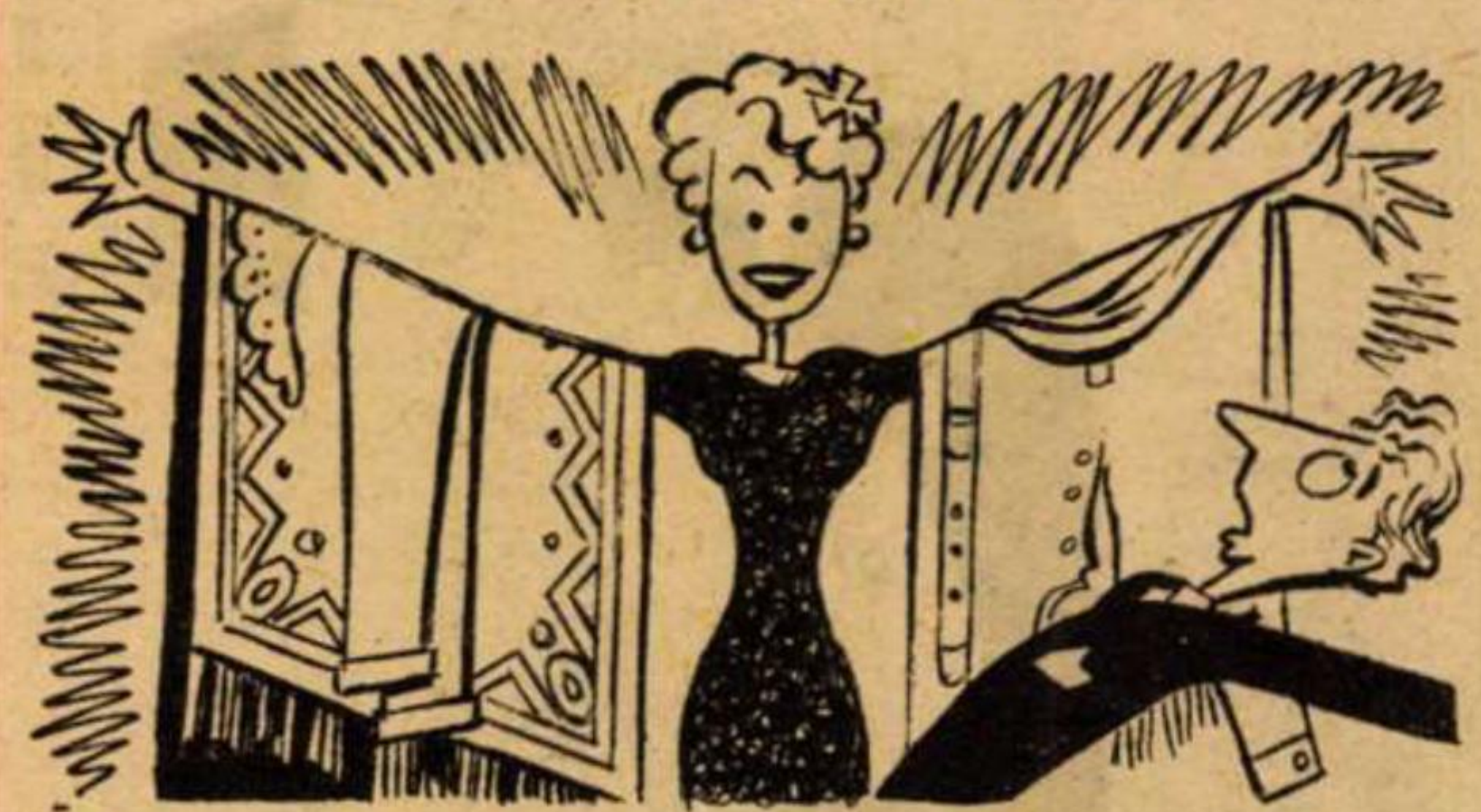

Két héttel ezelőtt feleségem közölte velem, hogy ő is áttér a hosszú szoknyára, mert ma már csak azok járnak bokorugróban, akiknek bokorugrás a foglalkozásuk. Nem ellenkeztem, mert elvem, hogy minden szoknya addig nyújtózkodik, ameddig csak takar. Egyébiránt Anna megmagyarázta, hogy nem fog sokba kerülni, mert két régi, rövid ruhájából varrat egy új hosszút. Cirka 150 forintból megússzuk. „Allah növessze hosszúra a szoknyádat" — mondtam megelégedetten s telve humorral.

MÁSNAP:

— Sajnos, drágám, a varrónő szerint, két régi ruhám fuziójából sem jön ki egy hosszú. De sebaj! Itt van ez az öreg, hímzett ágyterítő, amit az ómama adott hozományba, ezt rááldozom és krajcárokért lesz egy új ruhám.

Minthogy a takaró takarónak rövid és ronda volt, gondoltam szoknyának biztosan hosszú és szép lesz, ezért észokokból nem gördítettem akadályt az ágytakaró „bedolgozása" elé.

HARMADNAP:

— A gallér így se jön ki, mert a takaró már egy kicsit molyos volt, — kesergett Anna — ezért 24 froncsiért veszek készen a Király-utcában egy gallért. Még így is 174 forintért lesz egy divatos ruhácskám.

Ám legyen.

NEGYEDNAP:

— Hosszú ujjas lesz. Ősszel így praktikusabb. Erre persze nem szeretnék külön költeni, hanem ujjának betoldjuk a barna vászonnadrágodat. Te úgyse viseled, viszont kényelmesen kijön belőle a két ujja!

— Már hogy a szöszbe ne jönne ki, — feleltem megnyugodva, hogy nem az átmeneti kabátomat kell feláldoznom a hosszúság oltárán.

ÖTÖDNAP:

— Ma volt a próba. Gyönyörű lesz! Az ördög se fog ráismerni, hogy régi vackokból készült, mert az egész anyagot befestettem 80 forintért ciklámenszínűre és feketére. Ez, ha nem tudnád, korunk legjelentősebb színösszetétele.

Ezt tényleg nem tudtam.

HATODNAP:

— Tulajdonképpen készen is volna, de elől kissé üres, nem mutat. Végkiárusításon vettem egy plasztik-övet 55 forintért.

Megjegyzem, hogy a középkorban ezért a pénzért már egész csinos erényövet lehetett kapni.

HETEDNAP:

— Holnap nem ismersz rám, apuskám! Vettem 12 díszgombot és egy fulárd-sálat. Egy őrült kereskedő megszámította 70 forintért.

Tényleg őrült lehetett...

NYOLCADNAP:

Keresem az ingemet, nincs sehol. Tegnap este, határozottan emlékszem, még megvolt. Kérdezem a feleségemet:

— Annuskám, szívem, hol az ingem?

— Ja, elfelejtettem mondani. Fodor lett. Tudod, alul kellett még két sor fodor és gondoltam ezért igazán nem érdemes pénzt kidobni, mikor itt van ez az ing s te úgyis olyan ritkán veted le.

Fodor vagyok, fodor lettem újra...

KILENCEDNAP:

A fuszeklim ma eltűnt. A paplan és az alsónadrágom még megvan!

Szegedi Emil

NAGY FERENC TÖRÖKORSZÁGBAN

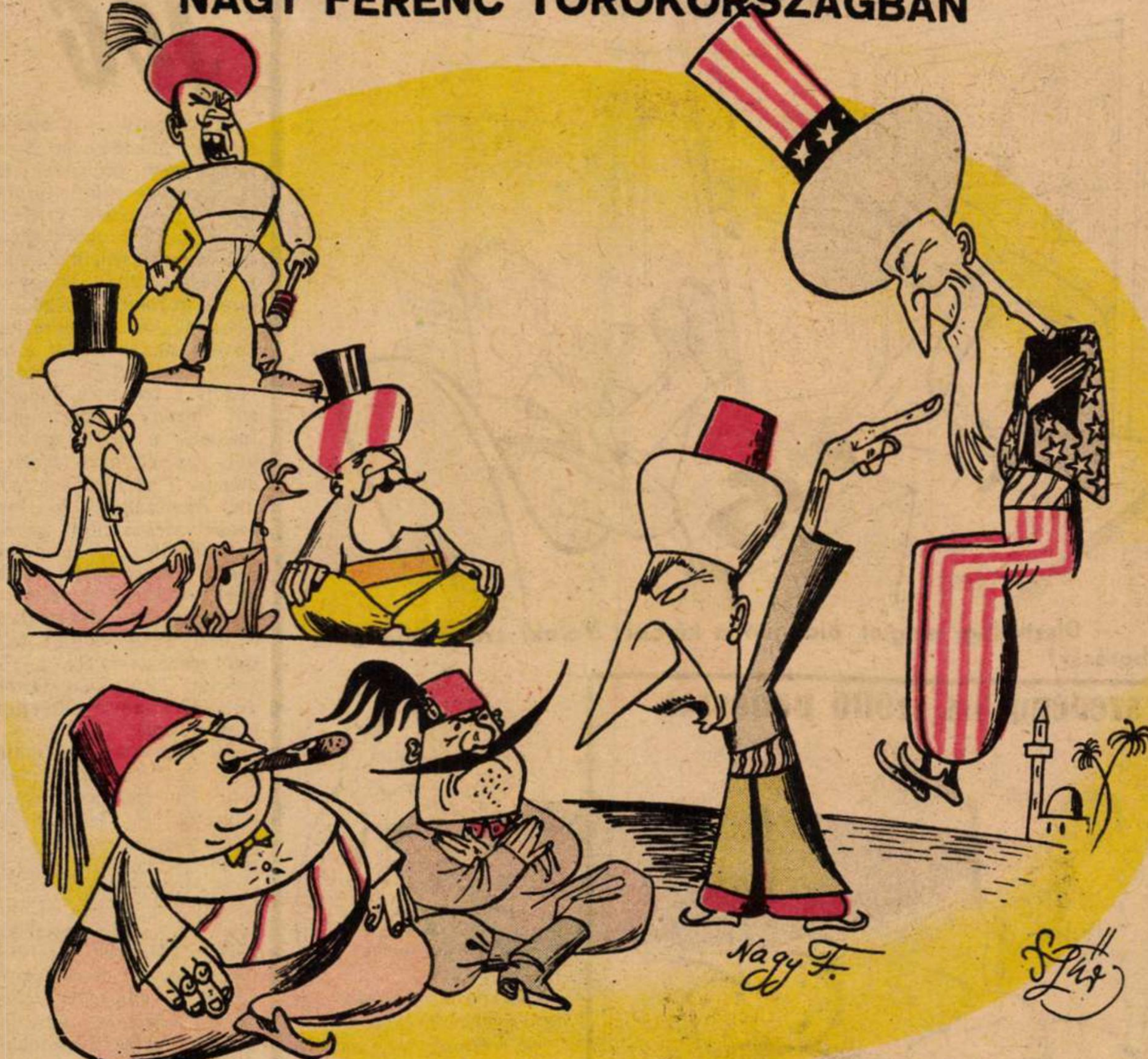

— Esküszöm, hogy bevonulunk Magyarországra!
— Mire esküszöl?
— A próféta szakállára!

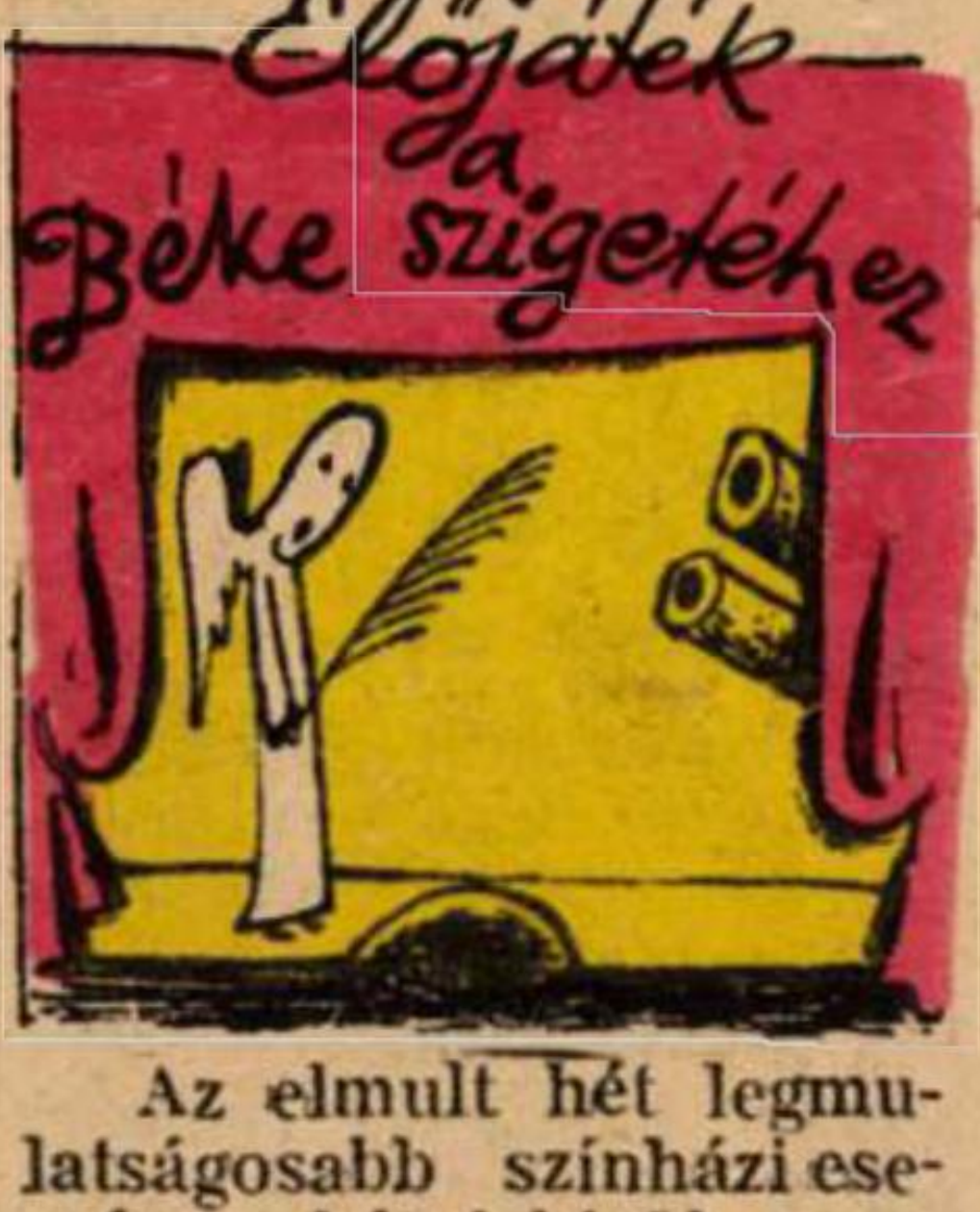

Az elmult hét legmulatságosabb színházi eseménye kétségkívül az a levél, amelyet a Madách Színház főtitkára írt Münnich tábornagynak:

«Kedves tábornagy úr! Színházunk a «Béke szigete» című előadásához készülődik. Kérjük, szíveskedjék nekünk kiutalni: 16 géppisztolyt, 3 légvédelmi ágyút és 1 nehéz tábori löveget.

Szívességét előre is köszönjük és vagyunk teljes tisztelettel: Madách Színház.»

Munkásifjak az egyetemen

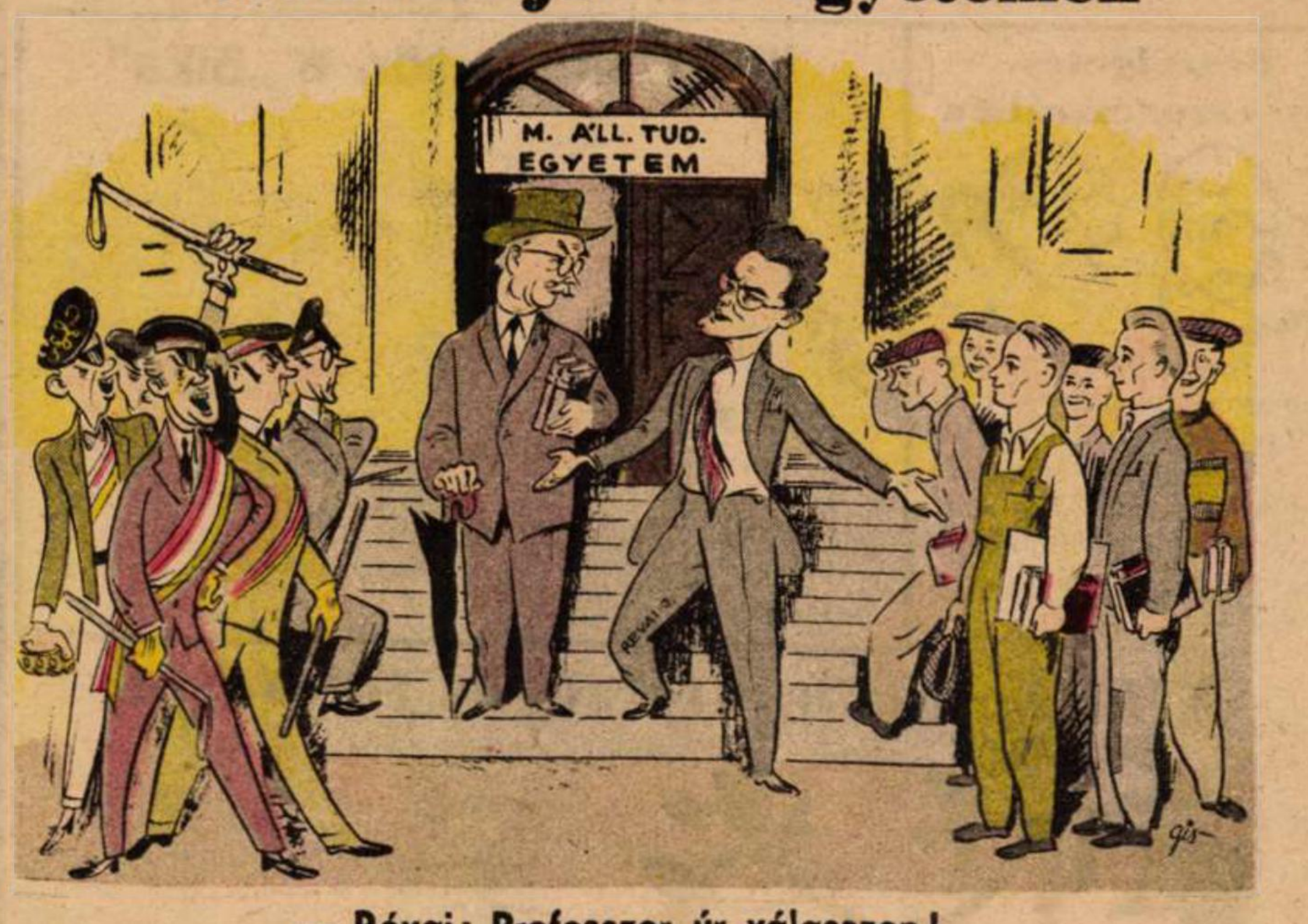

— Révai: Professzor úr válasszon!

Sertések jöttek repülőgépen Angliából

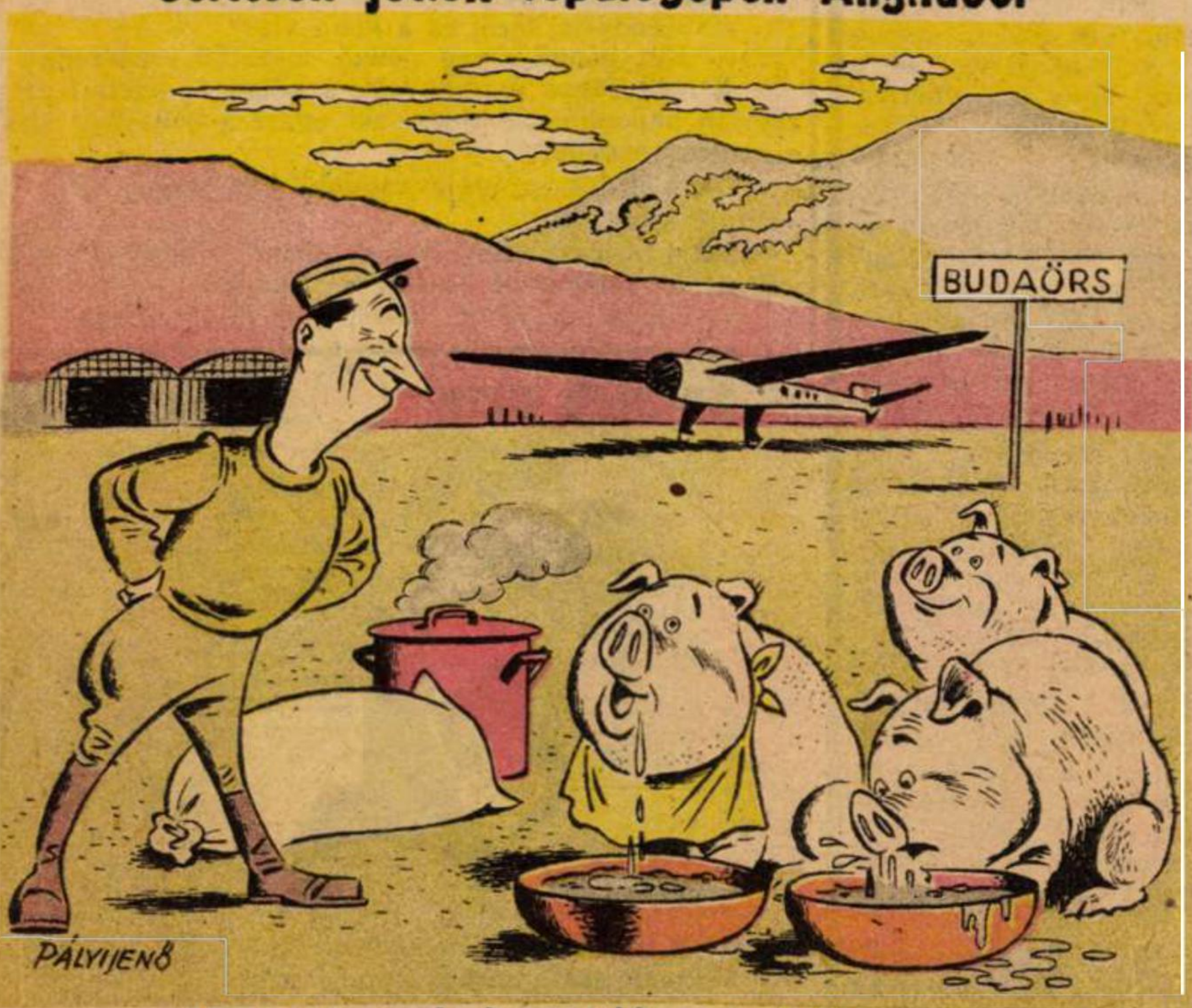

— No sertés urak, hogy izlik a moslék?
— Ez maguknál moslék? Ez nálunk prima házikoszt!

Ludas Matyi
Előfizetési ára 1 hónapra
Belföldön **2.80** forint
Külföldön **4.—** forint
Postatak. bef. lap. száma 5170

Ludas Matyi

Felelős szerkesztő:
GÁDOR BÉLA
Szerkesztő:
TABI LÁSZLÓ
Felelős kiadó:
ZSIGMONDI ENDRE

Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127—750 és 128—031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel.: 139—150 és 138—382.

Nyomatott a Szikra Lapvállalat offset-körforgógépein.
Felelős nyomdavezető: Nedeczky László.

MIT KELL TUDNI a központi fűtéstől?

A nagyközönség nemrégiben értesült arról, hogy kormányrendelet kötelezi a háztulajdonosokat okt. 15-től kezdődőleg a központi fűtés üzembentartására.

Értesülésünk szerint ez alól kivétel nincs.

Csak

abban az esetben, ha:

p) **a ház romos,**
r) **a lakás romos,**
s) **a lakó idegroncs,**
t) **vagy a háziúrnak nincs kedve az egészhez.**

Ellenben

üzembe kell helyezni a központ fűtést akkor, ha a lakók 60%-a ezt kívánja.

Az olyan kis házakban, ahol csak két ember lakik, ott a 60% akkor jön össze, ha az egyik lakó

makacsul

ragaszkodik a központi fűtéshez, a másik meg csak úgy tessék-lássék ellenzi. Ahol csak egy lakó van, ott a lakó 60%-a, tehát a fej, a törzs és egy kar a mértékadó.

Ha

a lakók a központi fűtést nem kívánják és a háziúr mégis üzembehelyezi, akkor az a helyzet áll elő, hogy a háziúr bolond.

Viszont

a rendeletben **egy külön szakasz gondoskodik arról, hogy mentesüljenek a központi fűtés üzembehelyezésének kötelezettsége alól azok a háziurak, akiknek nincs házuk,** csak dicsekvő természetűek.

Ugyanakkor

tilos a szobák hőmérsékletét 20 C° fölé emelni a központi fűtéssel. Repülő bizottságok fogják a házakat végigjárni, speciális kiképzésű szakértő

ül

majd rá az egyes fűtőtestekre és ha sikoltva, füstölgő nadrággal ugrik le, akkor a háziúr megnézheti majd magát.

Botrány a MAORT-nál

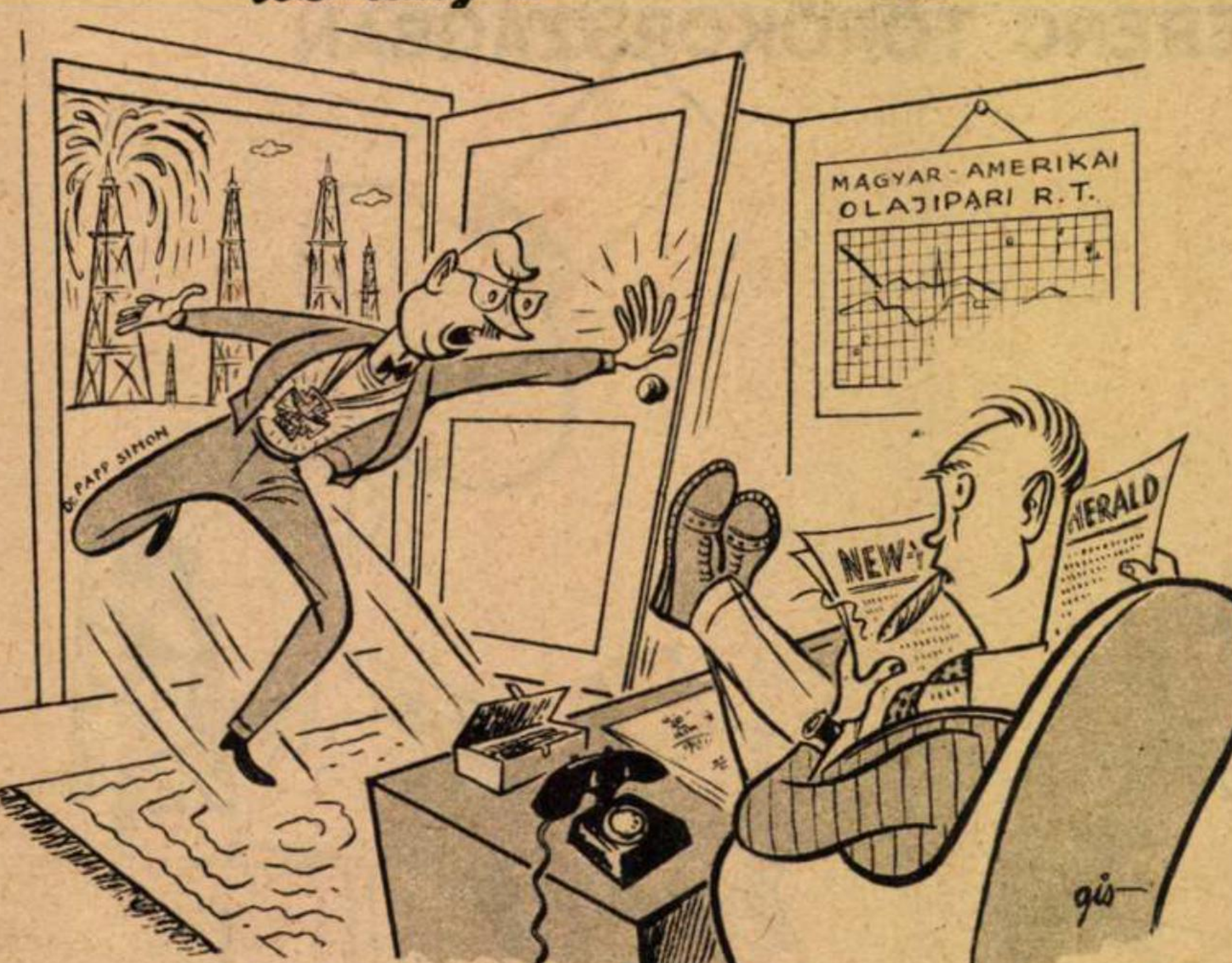

— Disznóság, megint olaj jön a kútból! Valaki szabotálja a szabotázst!

A szegény kis szöllő panaszai

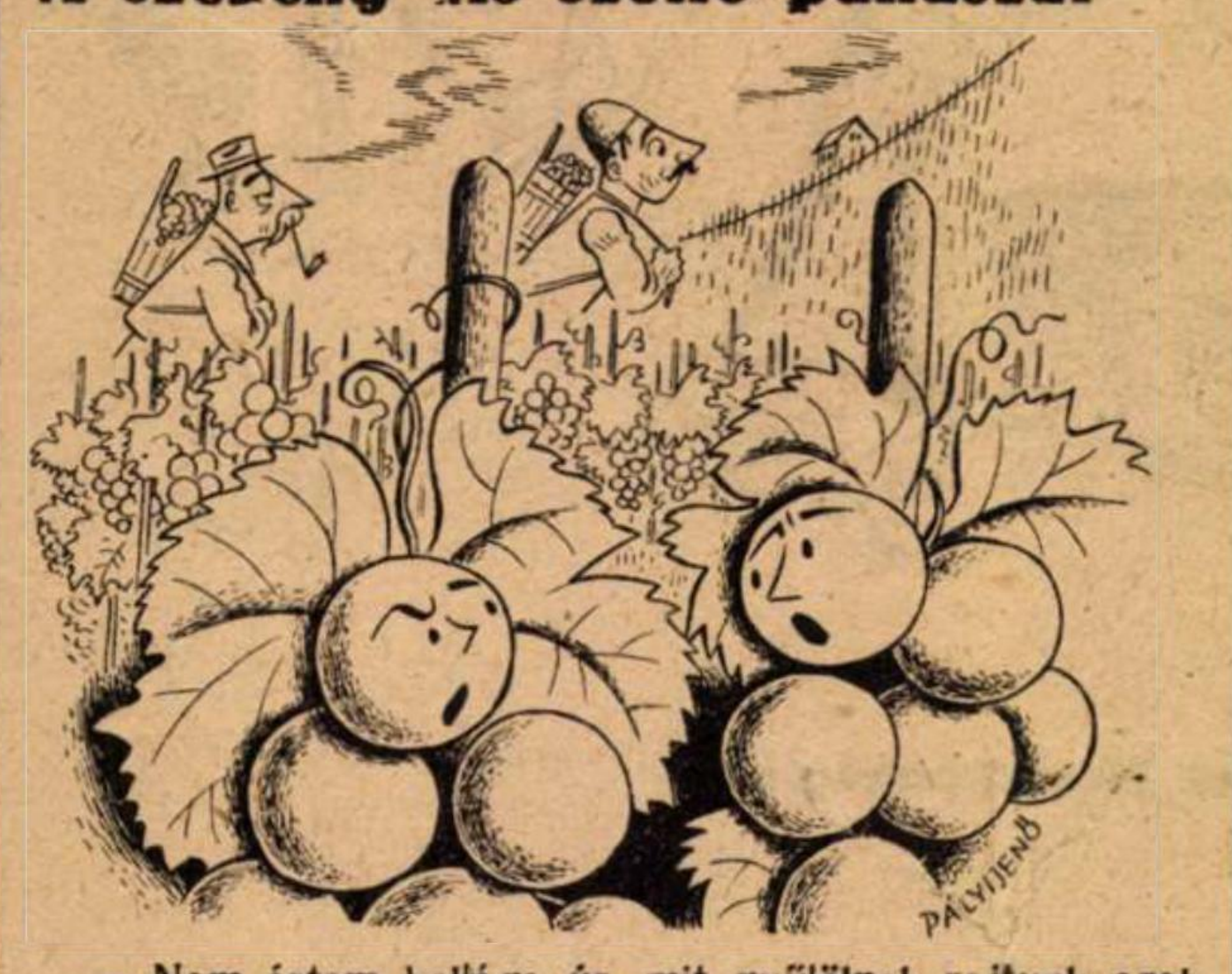

— Nem értem kolléga úr, mit gyűlölnek rajtunk ezek a szüretelők? Még a belünket is kitapossák!

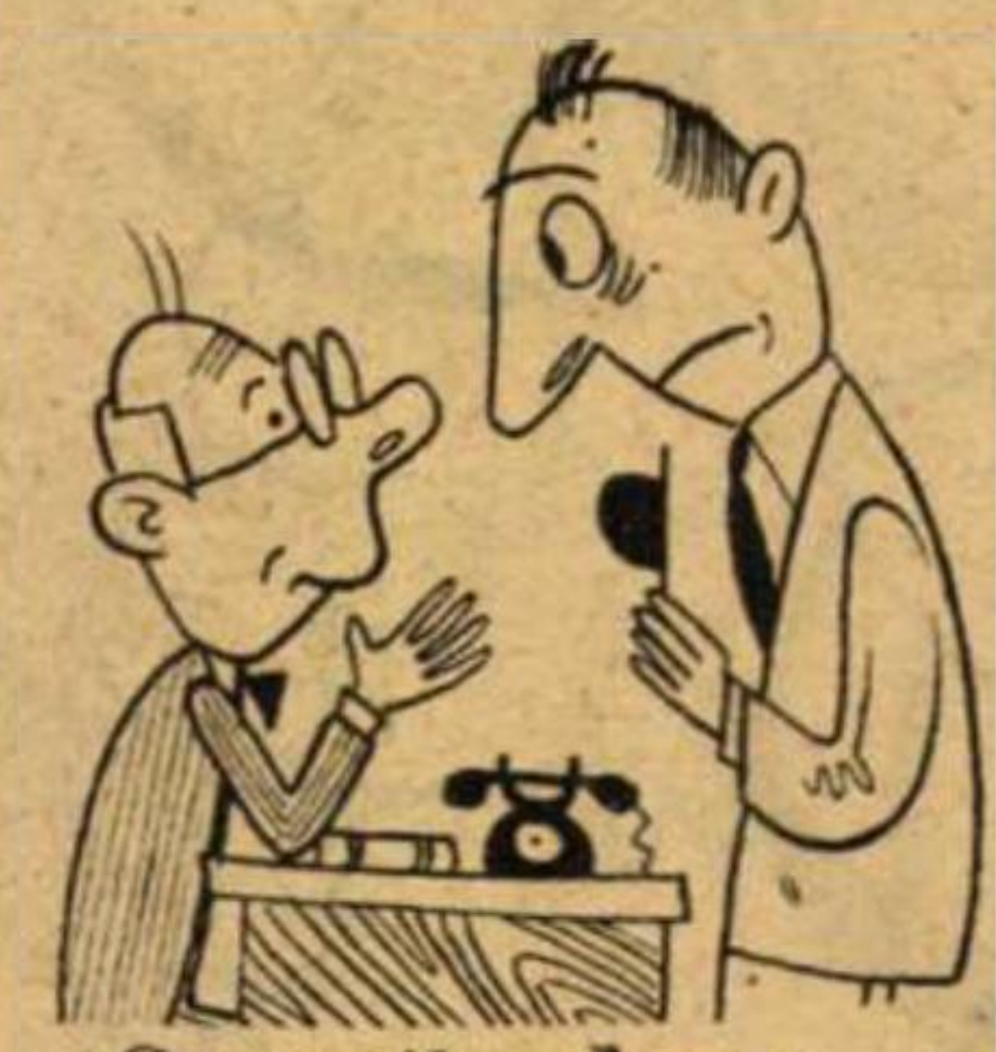

Gugyerák elmegy az ügyvédhez:

— Kérem, el akarök válni a feleségemtől!

— És miért? — kérdi az ügyvéd.

— Mert horkol.

— Ez nem válóok.

— Igen, de mindig másnál horkol...

Beszélgetés egy eszpresszóban

— Képzeld, Maca, tegnap este egy pimasz férfi belopódzott a szobámba.

— Hát miért nem zártad be az ajtót, Lilikém?

— Bezártam, csakhogy akkor már bent volt a szobában.

Itt az ujfajta sör, a „Bika"

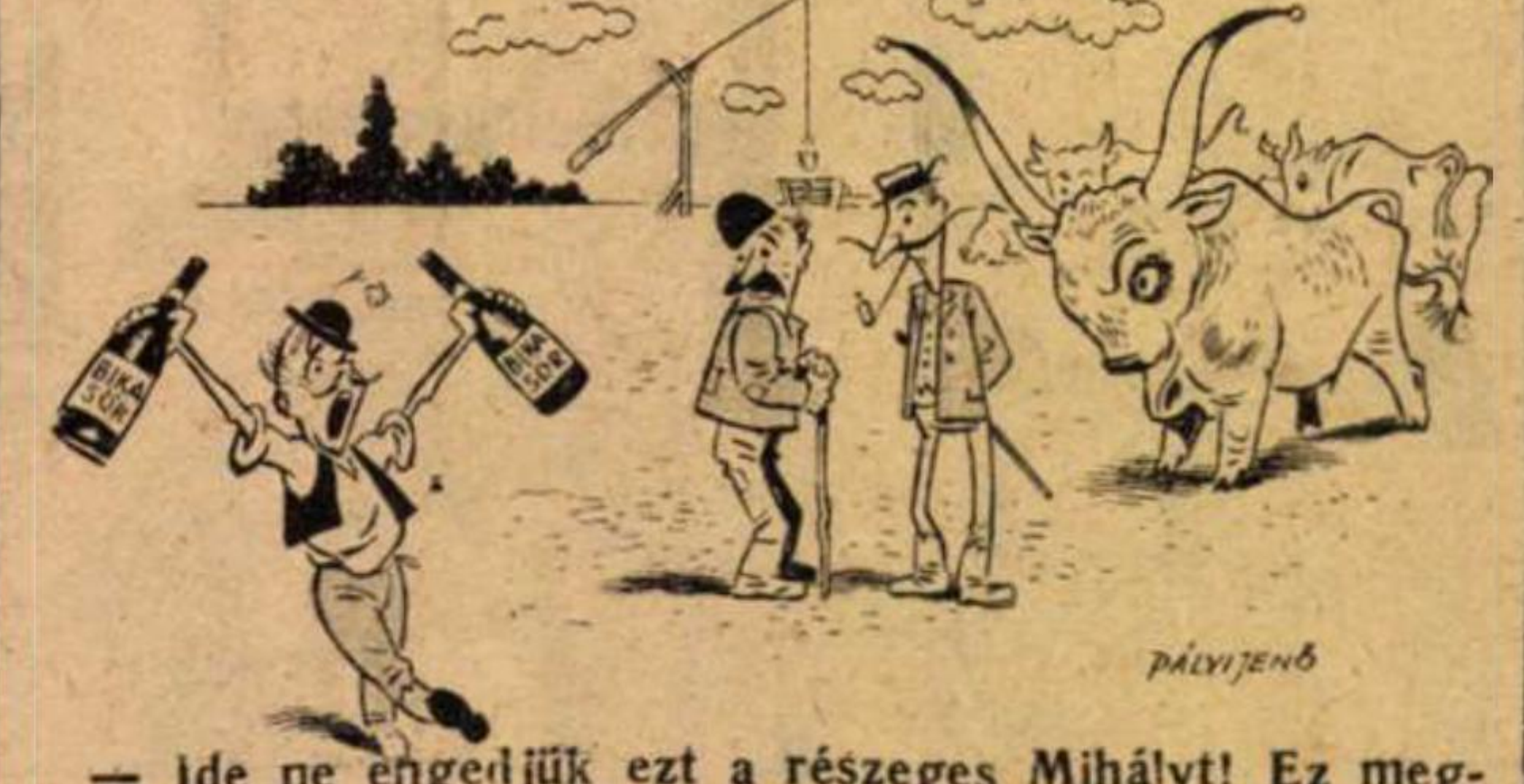

— Ide ne engedjük ezt a részeges Mihályt! Ez meginná még a falu bikáját is!

Kiki maga mesterségét folytatja

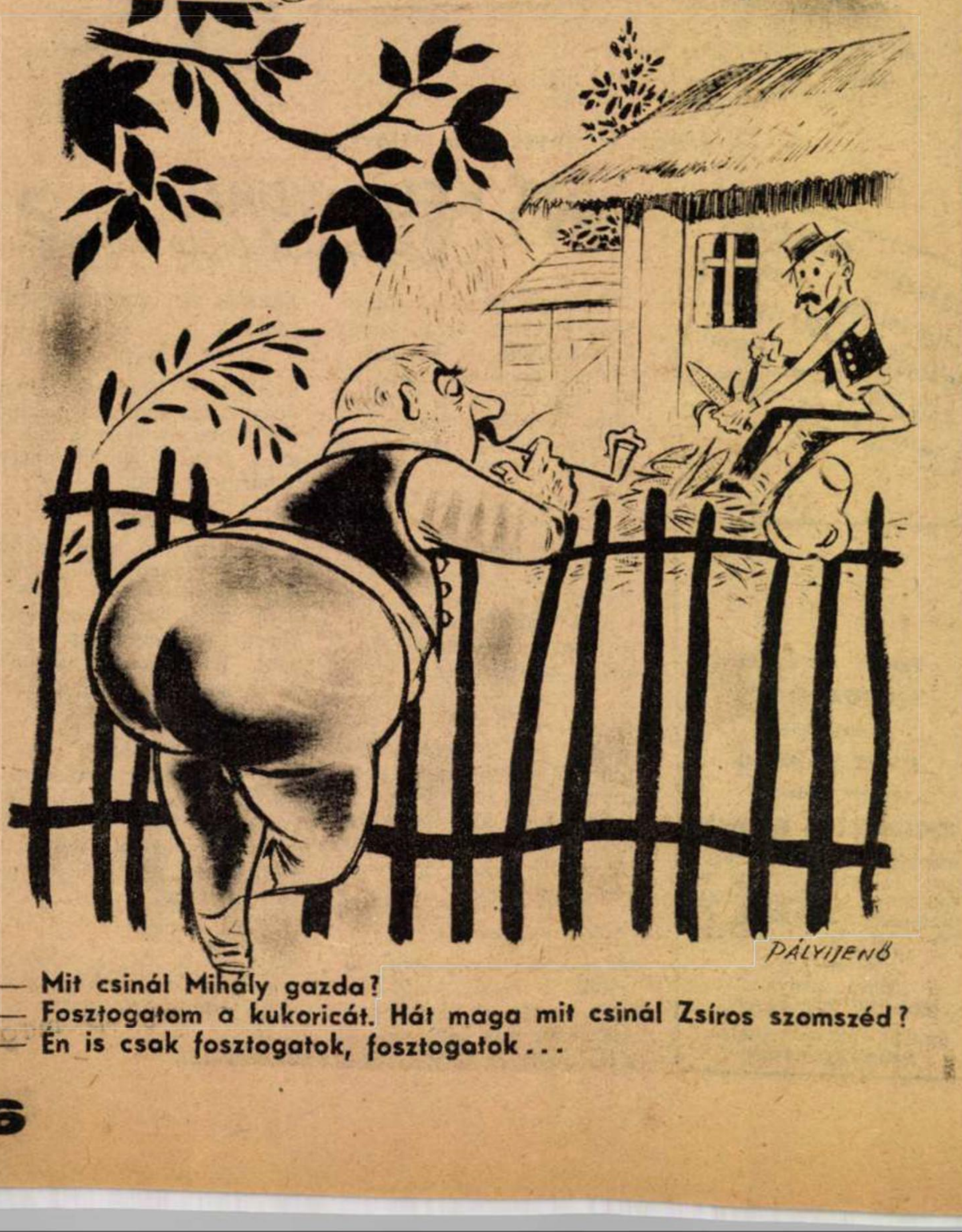

— Mit csinál Mihály gazda?
— Fosztogatom a kukoricát. Hát maga mit csinál Zsíros szomszéd?
— Én is csak fosztogatok, fosztogatok...

Természet-JOG

Mindszenty bíborosprímás és Mihelics, az ő prófétája nem hajlandók állításaikat érvekkel bizonyítani. Egyszerűen kijelentik a demokrácia intézkedéseiről, hogy beleütköznek a természetjogba. Ahogy elejtett gorombaságaikból kivehetjük, a természetjog a következő: az ember a legősibb korszakban magával hozott a teremtés műhelyéből bizonyos adottságokat (például a papi nagybirtokot, az egyházi iskolát, a dunaparti vérfürdőket, a német megszállást), aki tehát ezeket megszünteti, az úgy beleütközik a természetjogba, hogy attól kódul. Más vélemények szerint a természetjog édestestvére Szálasi megboldogult talajgyökerének, amely a rögvalóság gyepűién termett és a demokrácia elfelejtette kigyomlálni.

A napokban alkalmunk volt egy számunkra teljesen kimerítő beszélgetést folytatni P. Szórványossy Bendeguzzal, az ismert természetjogásszal.

— Mondja drága Szórványossy mester — szólítottuk meg az esztergomi aula, a „Hazánk" szerkesztősége és két összeesküvés között — milyen is volt az az ősi közösség, amelynek alapján elítélik a változásokat manapság?

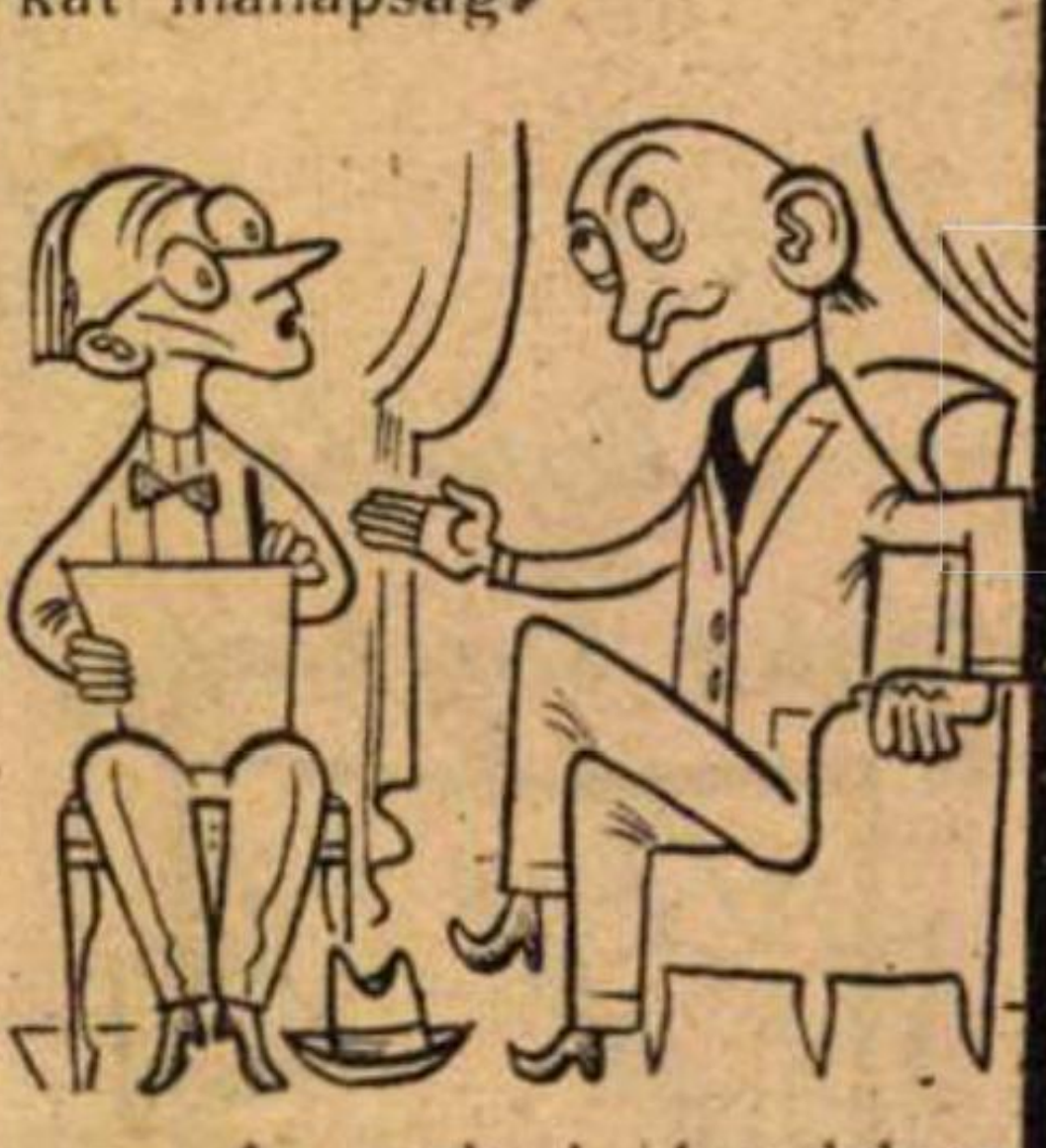

— Az emberi társadalom — felelte Bendeguz urunk — a történelemelőtti idők sötétjébe nyúlik vissza. Tehát aki a sötétséget meg akarja szüntetni, magára vonja prímás urunk méltó haragját. Ebben a korban nem volt irás-olvasás, tehát nem tudunk róla semmit. Aki irás-olvasást akar a már százezer év előtti kipróbált természetes analfabétizmus helyett, az nem kap a jegyeire egyetlen gramm szerzetestanárt sem.

— De tovább megyek — mondotta Szórványossy egyhelyben topogva — maguk szabad népeket akarnak. Vegyék tudomásul, hogy öt napon keresztül csupán a napot teremtette az Úr, amely nem volt Magyar, nomeg a csillagokat, amelyek nem voltak ötágúak, valamint a földet, amely nem volt felosztva és a tengert, hogy az amerikai bombaszállítmányok áthajózhassanak az inséggel sújtott országok megsegítésére. A hatodik napon pedig nem a „Szabad Nép" jelent meg, hanem csak Ádám, az „Új Ember".

— Ami a gyárak államosítását illeti, szintén meg van róla a véleményünk. Megírja a biblia, hogy Ádámnak arca verejtékével kell megkeresnie a kenyerét. Hogy képzelik el maguk a verejtékezést, ha már akkor nem lettek volna tőkések?

— Szép, szép kedves Szórványossy — mondtam neki —, de miféle természetjogon akarja a prímás az újságírókba belefojtani a személyét érintő kritikát?

Szórványossy láthatólag nem jött zavarba és így felelt:

— A saját természete jogán. Neki már csak ilyen a természete.

Csorna Béla

Szabad a rizs

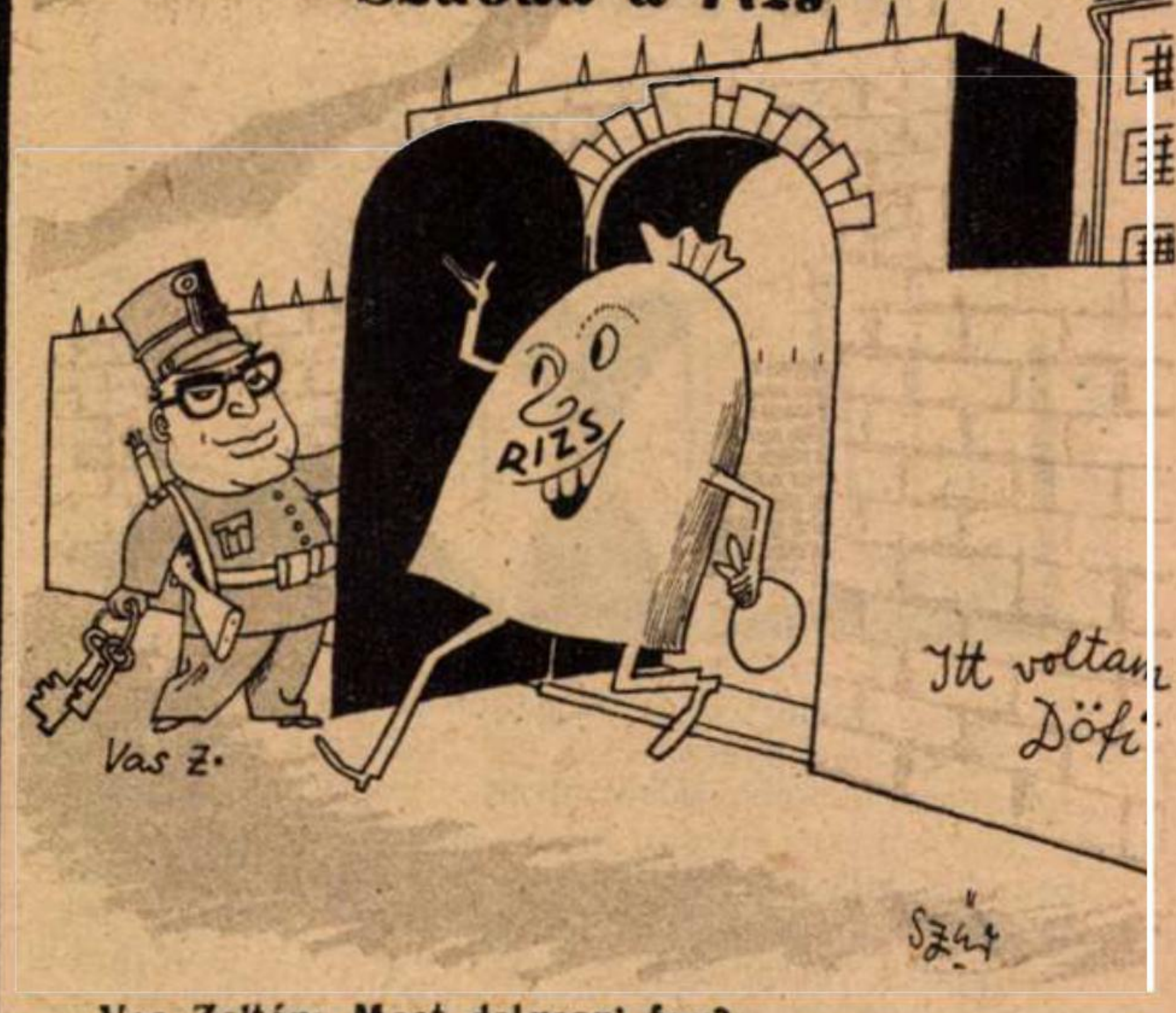

Vas Zoltán: Most dolgozni fog?
A rizs: Ugyan kérem! Engem mindenütt szívesen látnak ebédekre és vacsorákra!

Kép a jövő tanévből

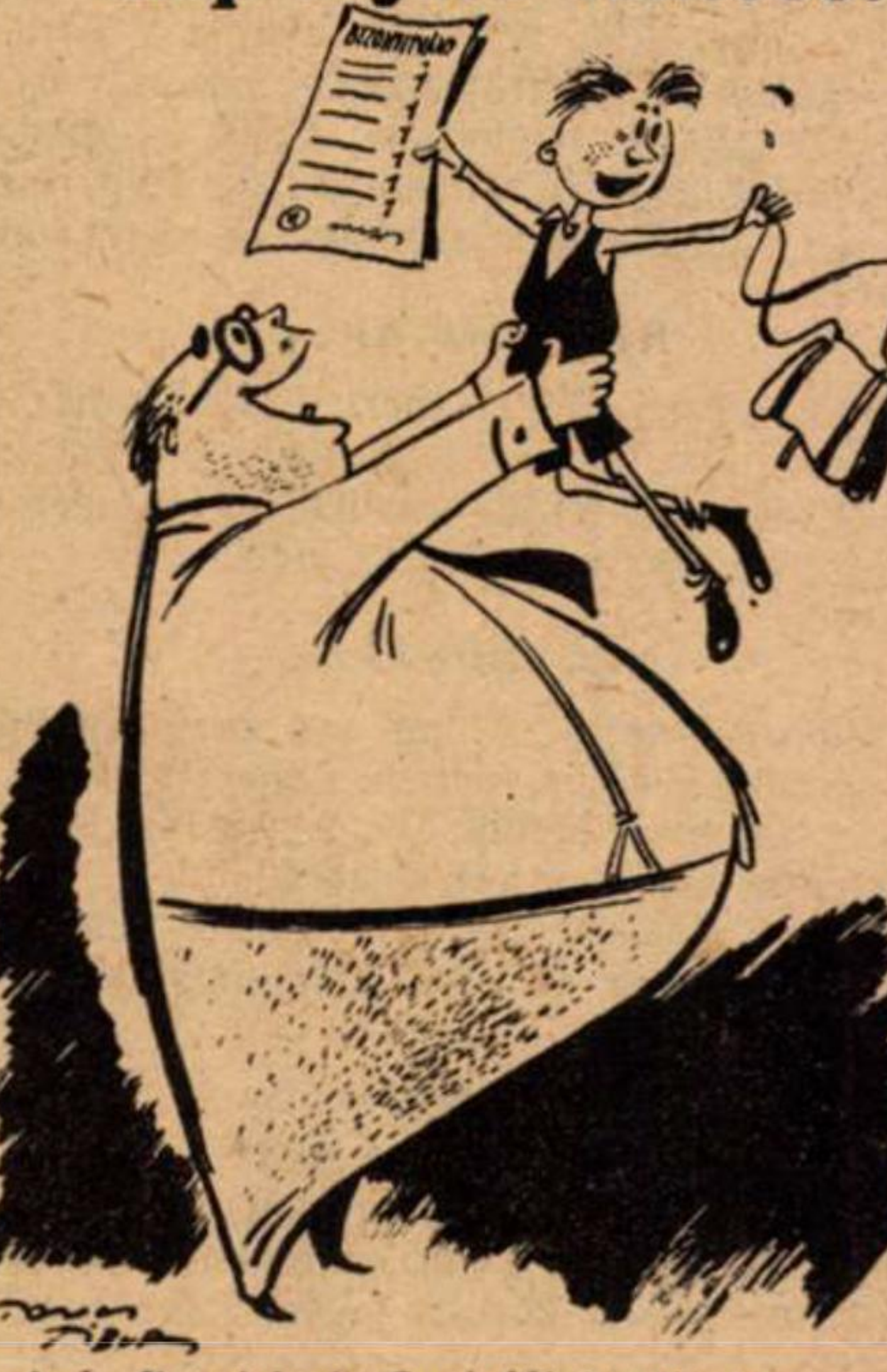

— Brávó fiacskám! Gratulálok a tiszta egyes bizonyítványodhoz!
— Ujjé! Úgylátszik, a papa nem olvas ujságot!

A jólnevelt borbélysegéd

A háború előtt volt a pesti Dunaparton egy uszoda, ahol a minisztériumok „előkelő" urai fürödtek délutánonként. Ebben az uszodában volt egy kis borbélyműhely is és itt volt segéd a Józsi. A borbélyüzem jól ment, Józsi ügyeskezű, fürge borbély volt, de egy dolog mégis állandóan keserítette a mestert. Józsi modortalan volt, nem tudott az előkelő urakkal bánni, teljesen mindegy volt neki, miniszteri tanácsos volt-e valaki, vagy csak közönséges referens.

Egy napon a mester elővette Józsit.

— Józsi, utoljára figyelmeztetem magát, hogy a mi vendégeinkkel alázatos udvariassággal kell bánni. Ha ezt nem szívleli meg, holnap már el is mehet.

Ebben a percben egy tanácsos úr lépett az üzletbe. A mester nagy hajbókolással üdvözölte:

— Alázatos tiszteletem, méltóságos uram, kegyeskedjék helyet parancsolni.

Józsi megemberelte magát és harsányan visszhangzott:

— Méltóztassék kegyeskedni, méltóságos uram. Borotválás lesz, alázatos tisztelettel, méltsás uram? Szabad lesz a fazont is megigazítani alázatos főtiszteletemmel?

A mester boldogan mosolygott és elégedetten dörzsölte kezeit. Az előkelő vendég kifelé menet megállt egy szekrényke előtt. Odafordult Józsihoz:

— Mennyibe kerül ez a kölni víz?

— Hét pengő, üveg nélkül, alázattal esedezem.

A méltóságos úr megvette a kölnit és fizetett az alázatosan hajlongó Józsinak, aki egész a boltajtóig kísérte a magas vendéget.

— Alázatos szolgája vagyok, méltóságos uram, köszönjük alázattal...

Majd hirtelen eszébe jutott valami, a tanácsos úr után szaladt és hatalmasat csapott a vállára.

— Hallja, az üveget aztán majd hozza vissza!

Aminek nem szabadna lennie

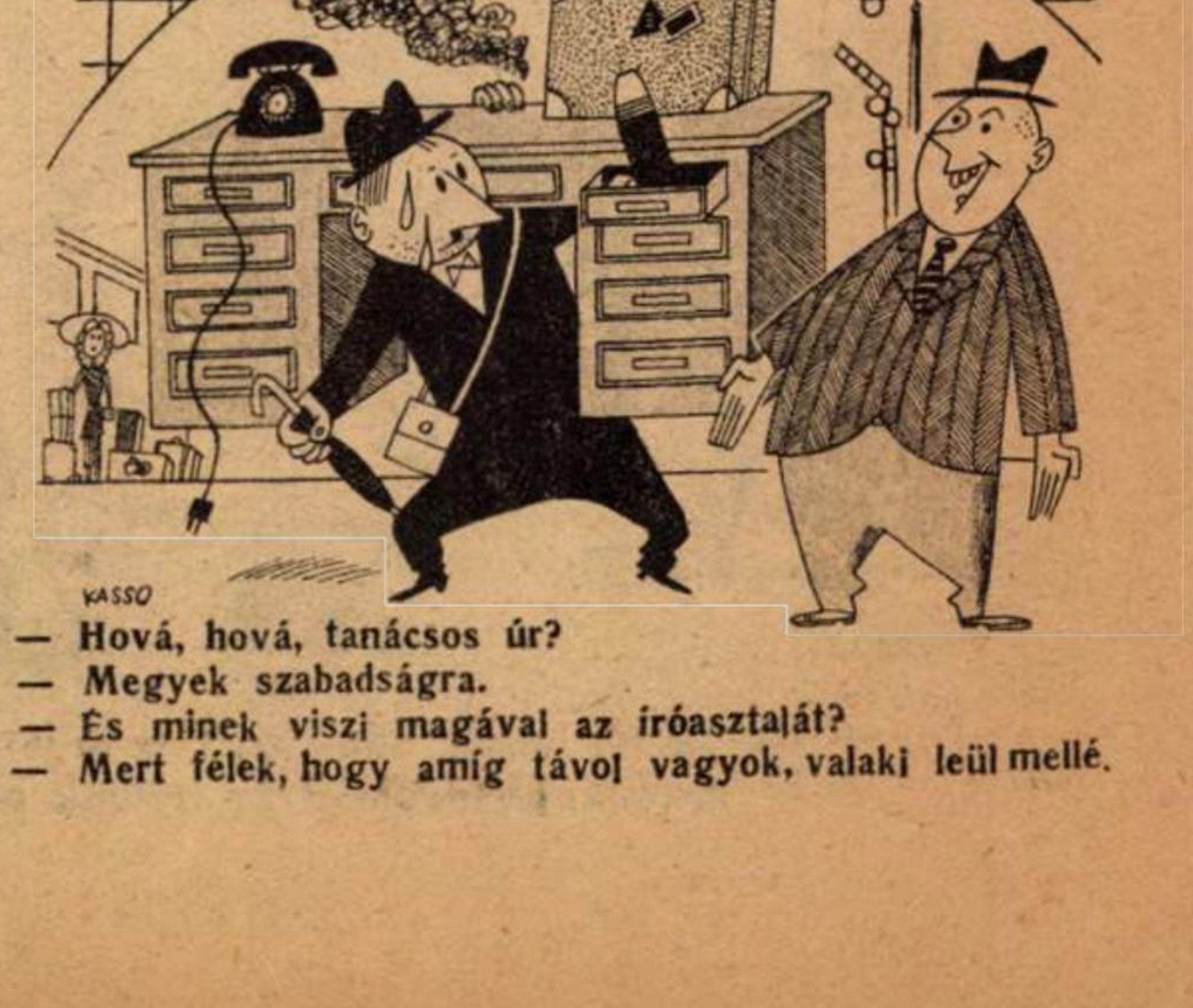

— Hová, hová, tanácsos úr?
— Megyek szabadságra.
— És minek viszi magával az íróasztalát?
— Mert félek, hogy amíg távol vagyok, valaki leül mellé.

A múzsa is ember

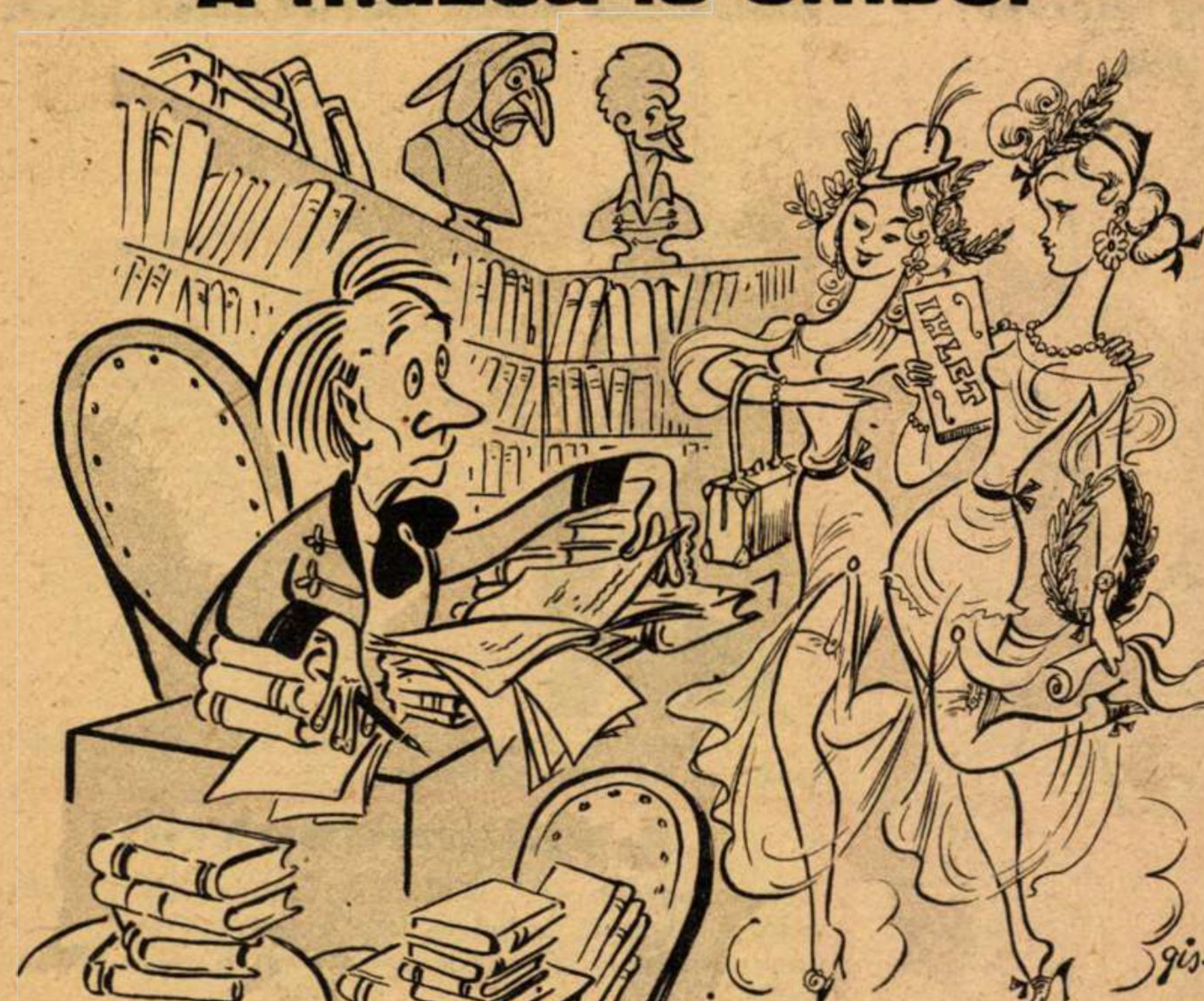

— Mester, bemutatom a helyettesemet, én egyhónapos fizetett szabadságra utazom.

Önkritika

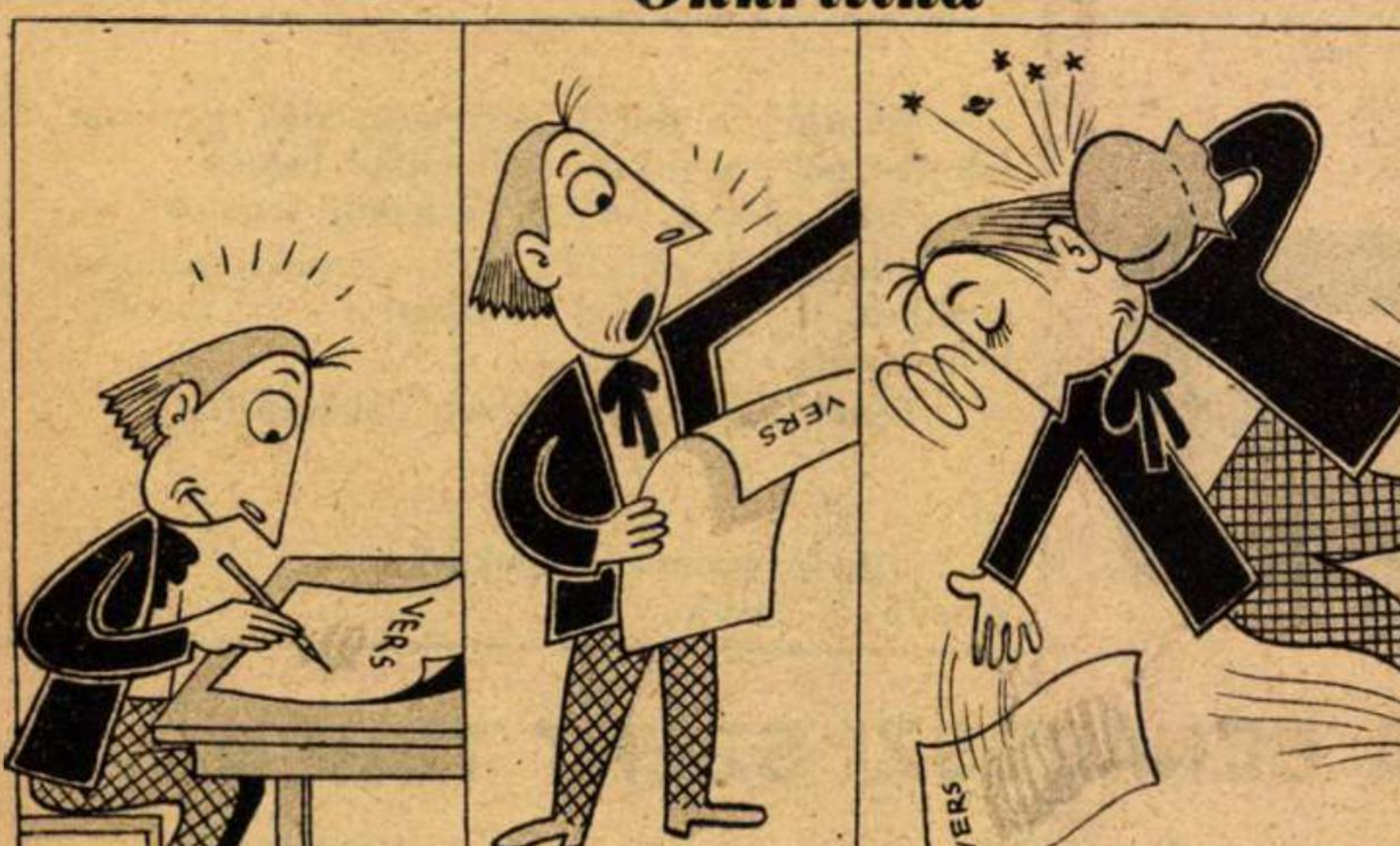

A DÉLIBÁBOS HORTOBÁGYON

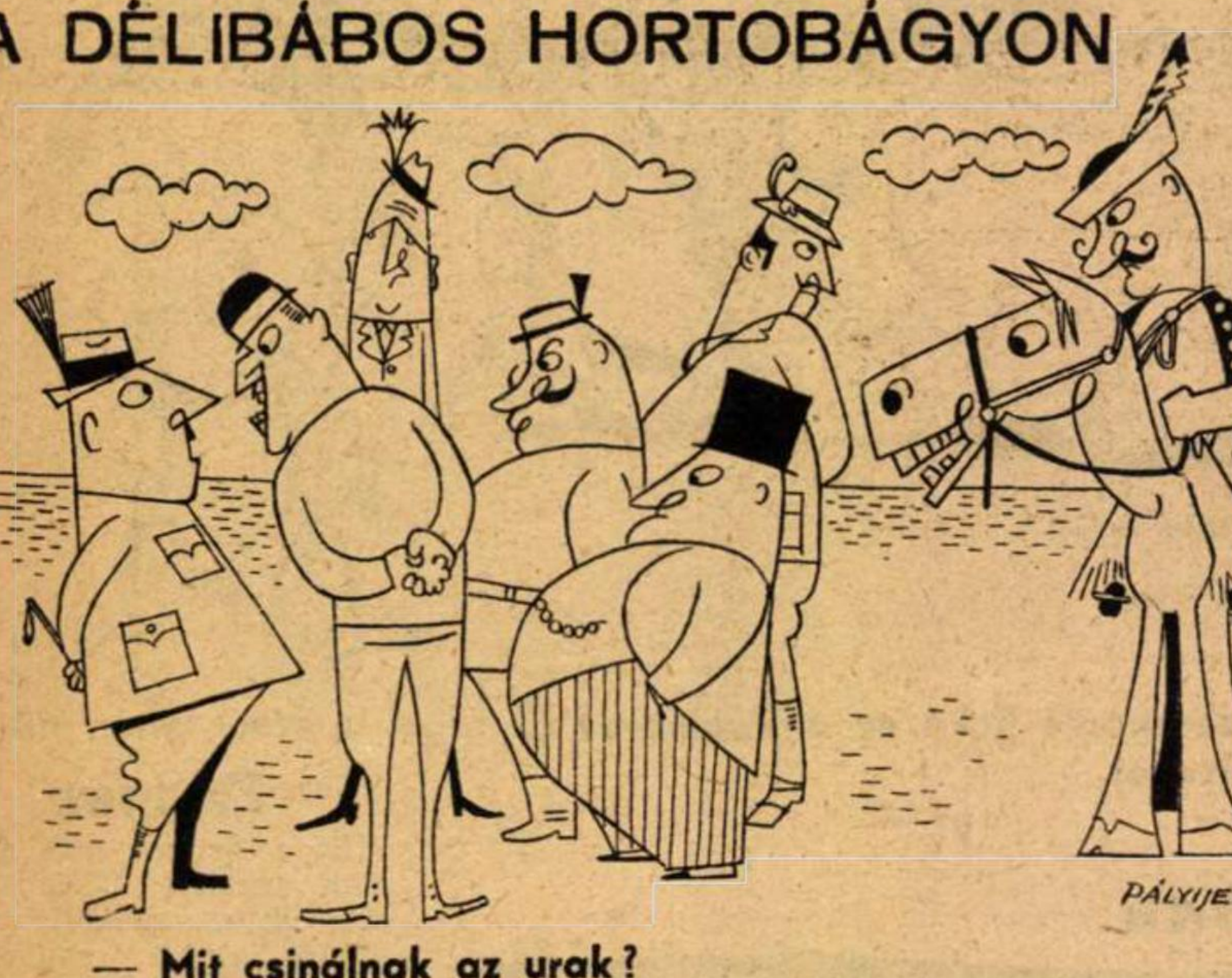

— Mit csinálnak az urak?
— Politizálgatunk.
— Na, akkor jó helyen járnak. Itt aztán lehet délibábot kergetni

Hibák a NÉKOSZ-ban

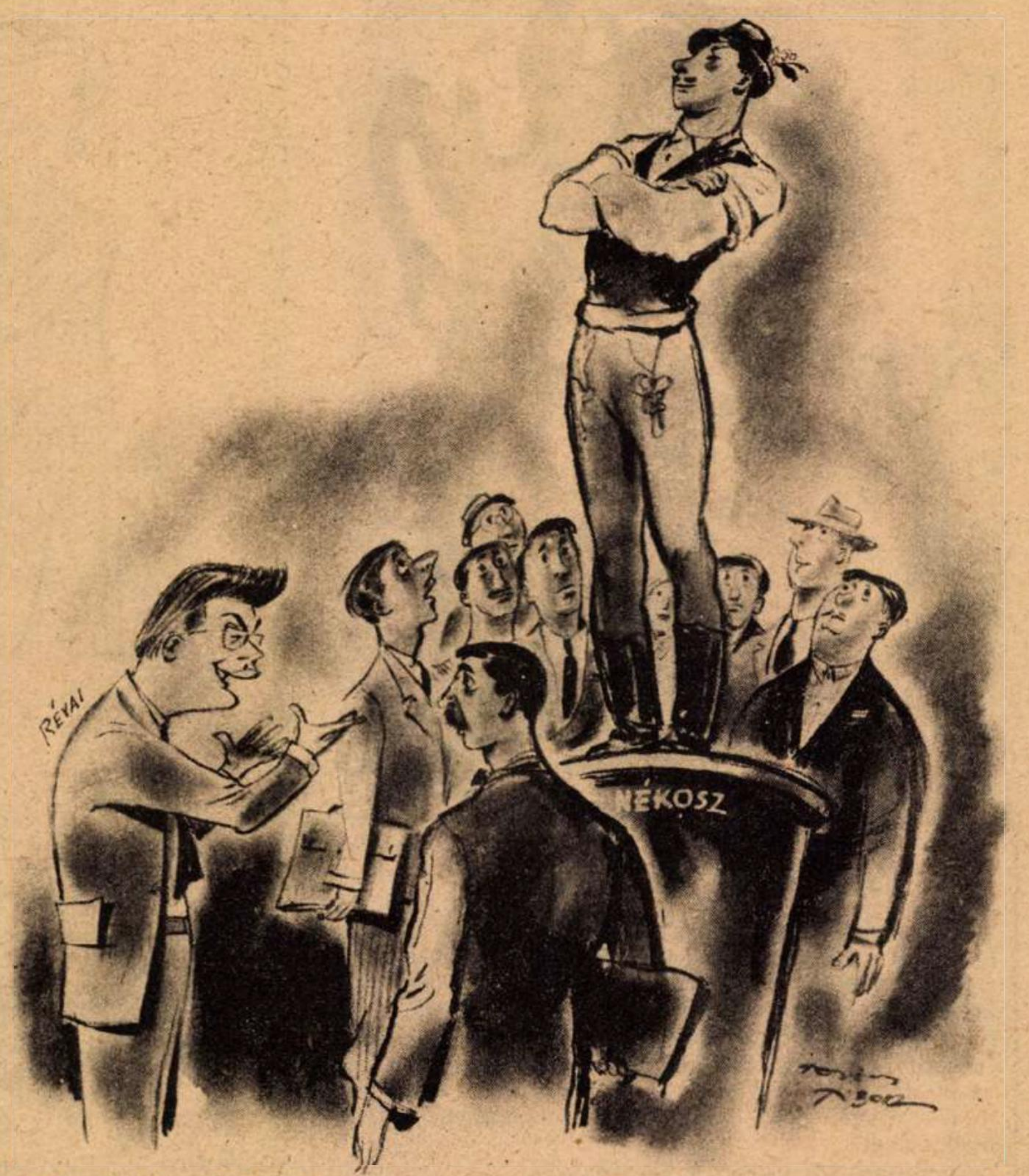

Révai: No elvtársak, már eleget csodáltátok, most már küldjétek az egyetemre!

Susztermeteorológia

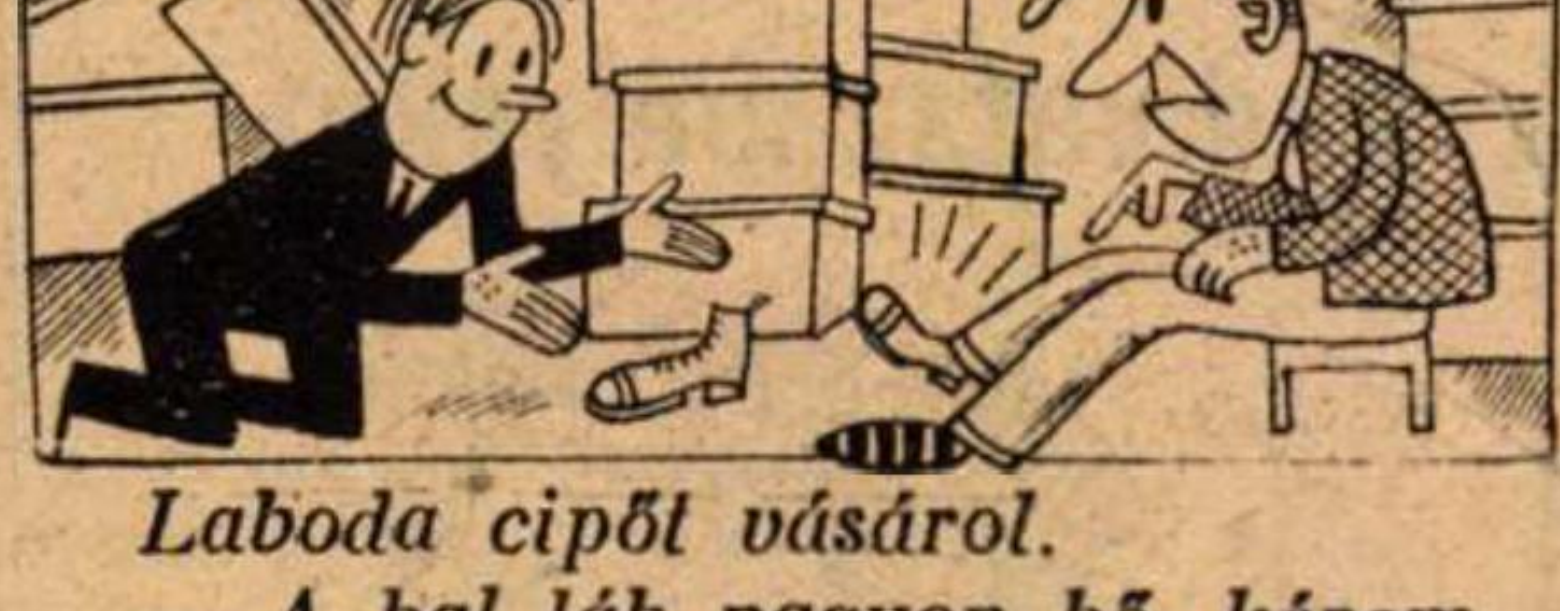

Laboda cipőt vásárol.

— A bal láb nagyon bő, kérem.

— Nem tesz semmit. Ha jön egy eső, magától megszűkül.

— Igen, de a jobb láb meg szűk.

— Az se baj. Ha száraz az idő, az kibővül.

A jövő filmreklámja
ideges emberek részére:

Nyugalom!
Békés családi élet!
Rend!
Eseménytelenség!
Semmi az égvilágon!

A
„Vajszívű galambtenyésztő"
c. szelidnyugati filmben.

Az Új Embernek nem tetszik a „Különös házasság"

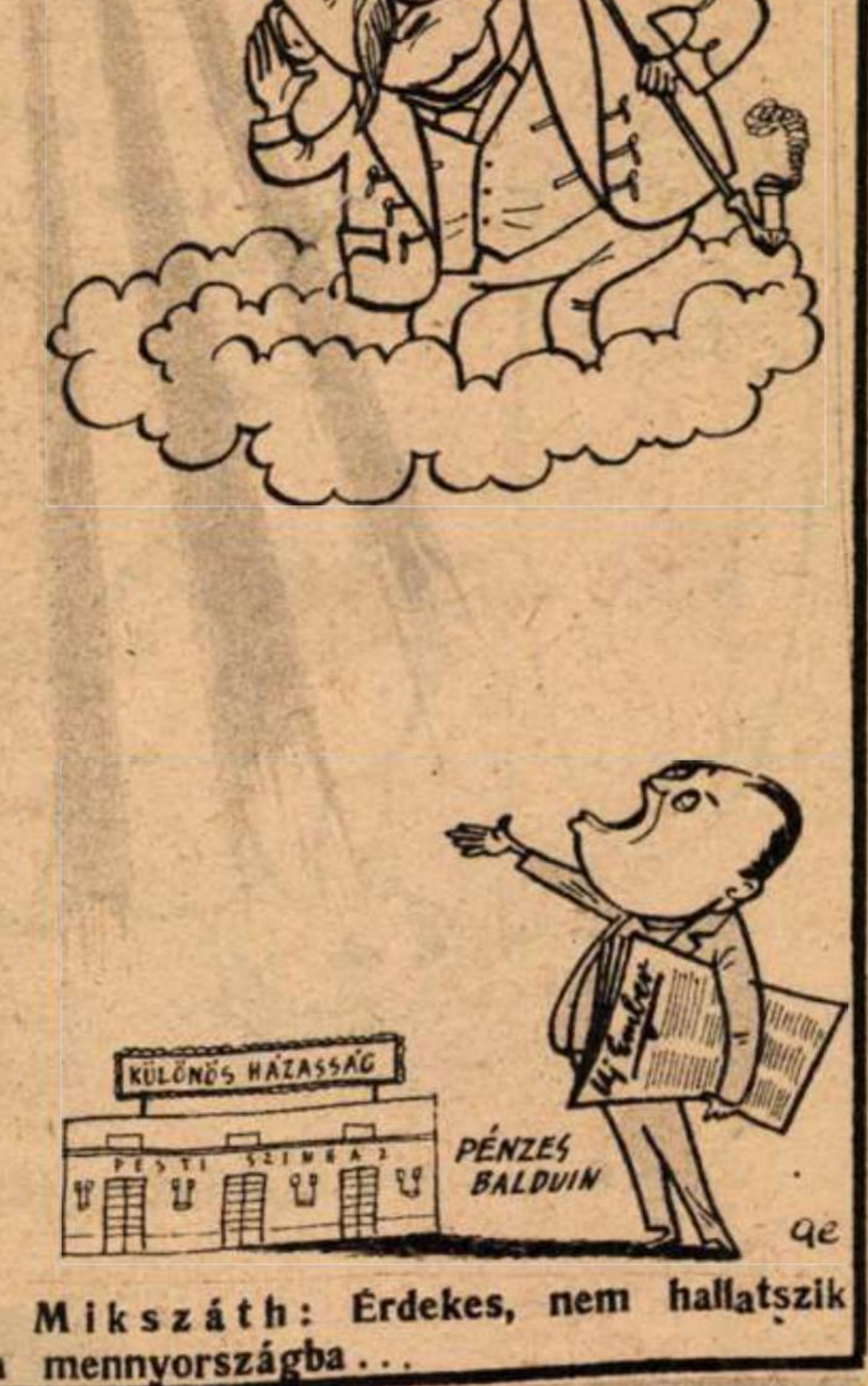

Mikszáth: Érdekes, nem hallatszik a mennyországba...

Akkor szüret!

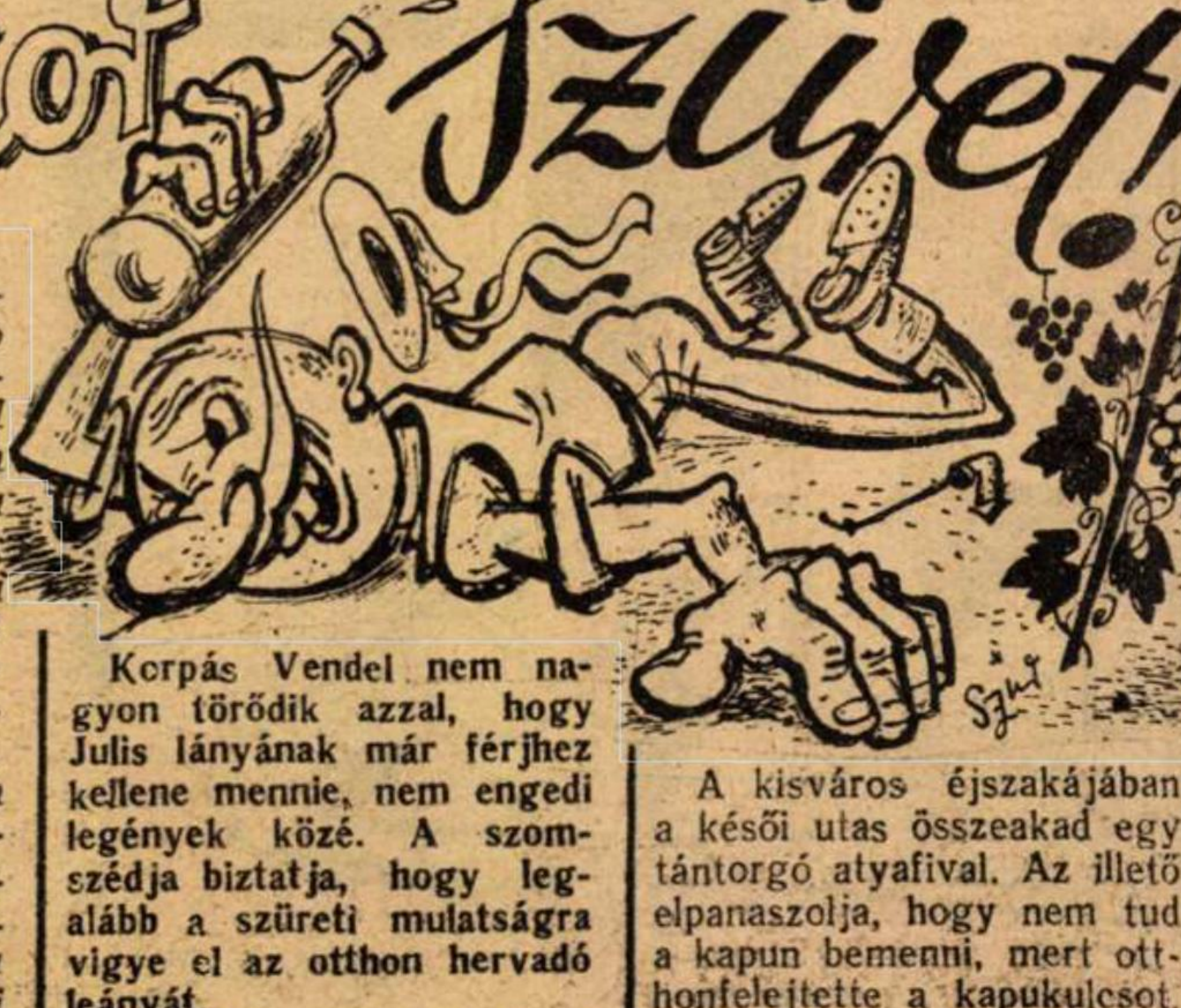

A remek bortermés következtében szüretek hangulata sokszor már jobb is, mint kellene. Szvicsek Péter bácsi például a badacsonyi hegyekben látogatta szorgalmasan a szőlőskerteket. Az egyik helyen mindenáron itatni akarták. Szvicsek bácsi azonban nem mert már inni az előzőleg elfogyasztott liter miatt. Szíves vendéglátói azonban nem nyugodtak bele a kikosarazásba. Ketten megragadták, a harmadik pedig tölteni kezdte belé a hegy levét. Szvicsek bácsi lenyelte az első kortyokat a kitűnő borból, azután felüvöltött:

— Egy fogjon, kettő töltse!

Korpás Vendel nem nagyon törődik azzal, hogy Julis lányának már férjhez kellene mennie, nem engedi legények közé. A szomszédja biztatja, hogy legalább a szüreti mulatságra vigye el az otthon hervadó leányát.

— A jó bornak nem kell cégér — feleli Vendel — elkel az úgyis.

— El ám, de előbb megkóstolják.

A kisváros éjszakájában a késői utas összeakad egy tántorgó atyafival. Az illető elpanaszolja, hogy nem tud a kapun bemenni, mert otthonfelejtette a kapukulcsot.

— Hát csengessen be a házmesternek.

— Nem lehet kérem. Én vagyok a házmester.

Villamositják a falut

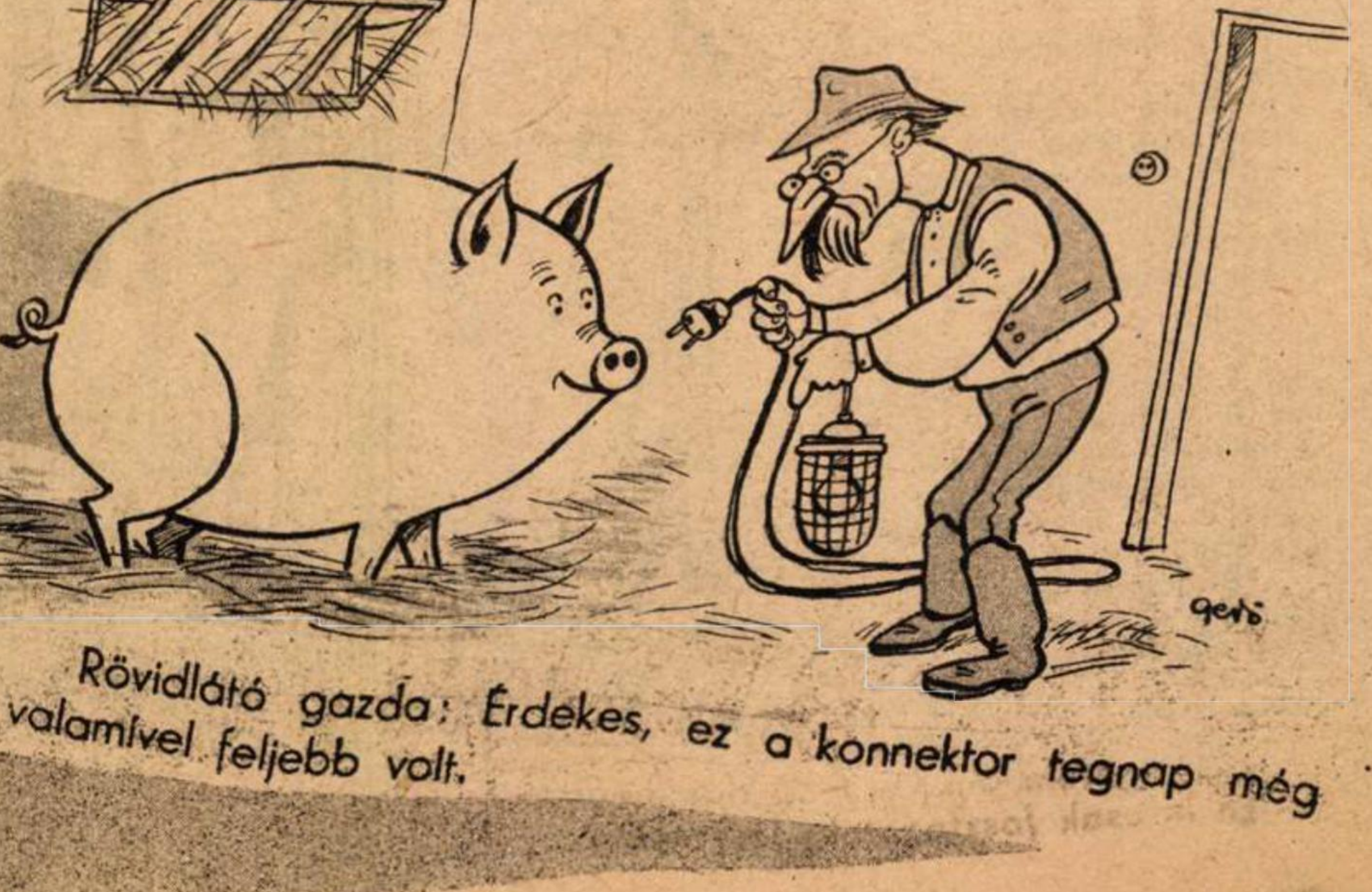

Rövidlátó gazda: Érdekes, ez a konnektor tegnap még valamivel feljebb volt.

Rendszerető fa

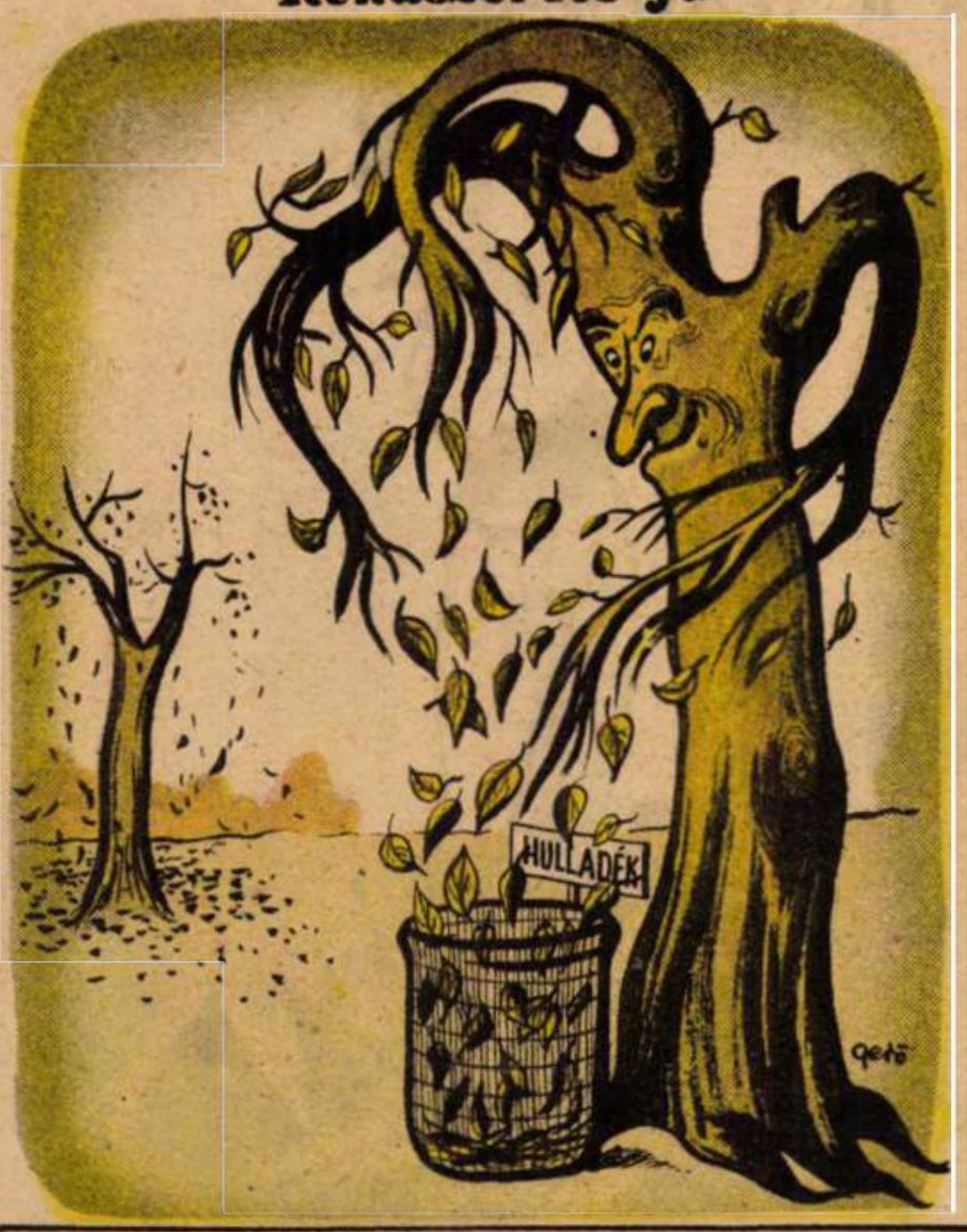

A Vezér személyesen

A nemrég még nagyhatalmú acélgyári vezérigazgatót meglátogatja rózsadombi villájában egy riporter. Amikor vége van a látogatásnak, inas kíséri ki a kavicsolt parkon keresztül. A riporternek már bemenetfelé is feltűnt, hogy a park ösvényén szépen föllocsolt vizesnyolcasokat látott, most megkérdi hát az inastól:

— Maga öntözi ide ezeket a szabályos vizesnyolcasokat?

— Nem én, hanem a gazdám.

— A gazdája?? Ideáll locsolni?

Az inas finom mosollyal rázza meg a fejét.

— Nem kérem. Hanem föl-le sétál itten, egész nap sír és közben csóválja a fejét.

Magyar—cseh egyetértés

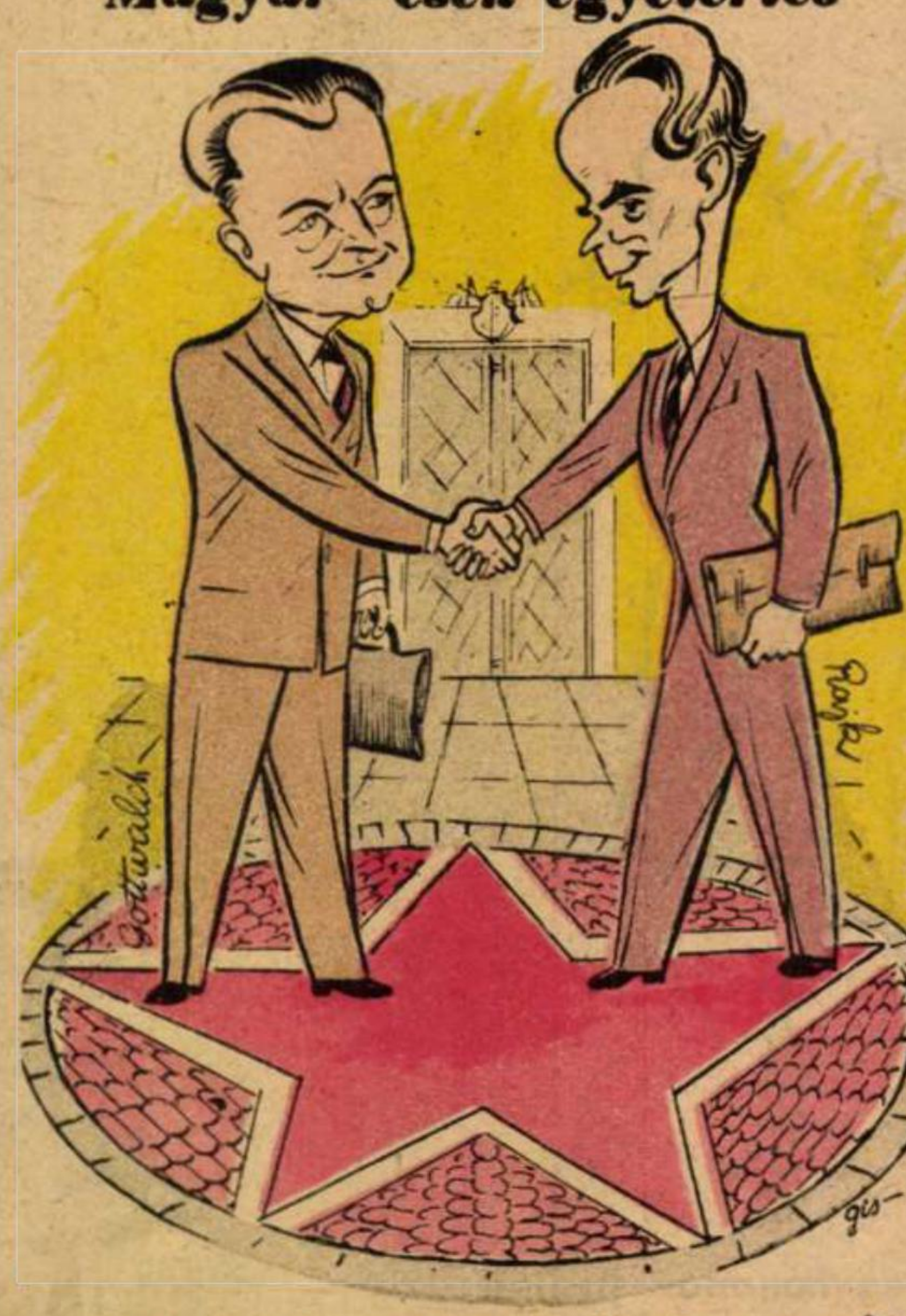

— Ezen az alapon meg tudtunk egyezni!

Utóidill

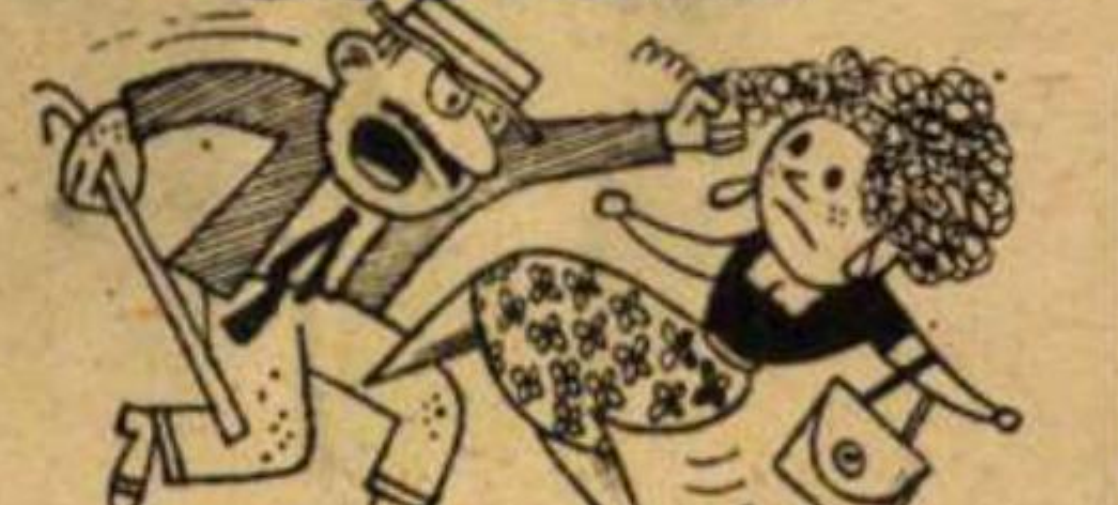

— Olvasta? Egy házaspár összeverekedett a törvényszék folyosóján, amikor kijött a tárgyalóteremből.

— Nahát ez igazán túlzás, még a válás után is házaséletet folytatni.

A keretlegény

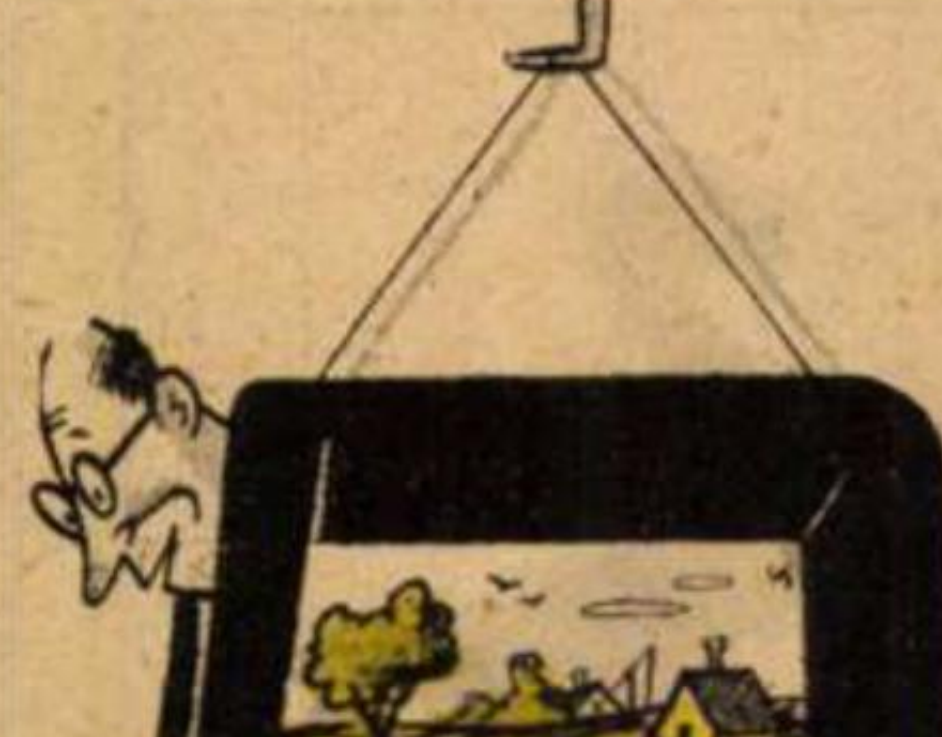

Huszonötéves hitelre építenek családi házakat

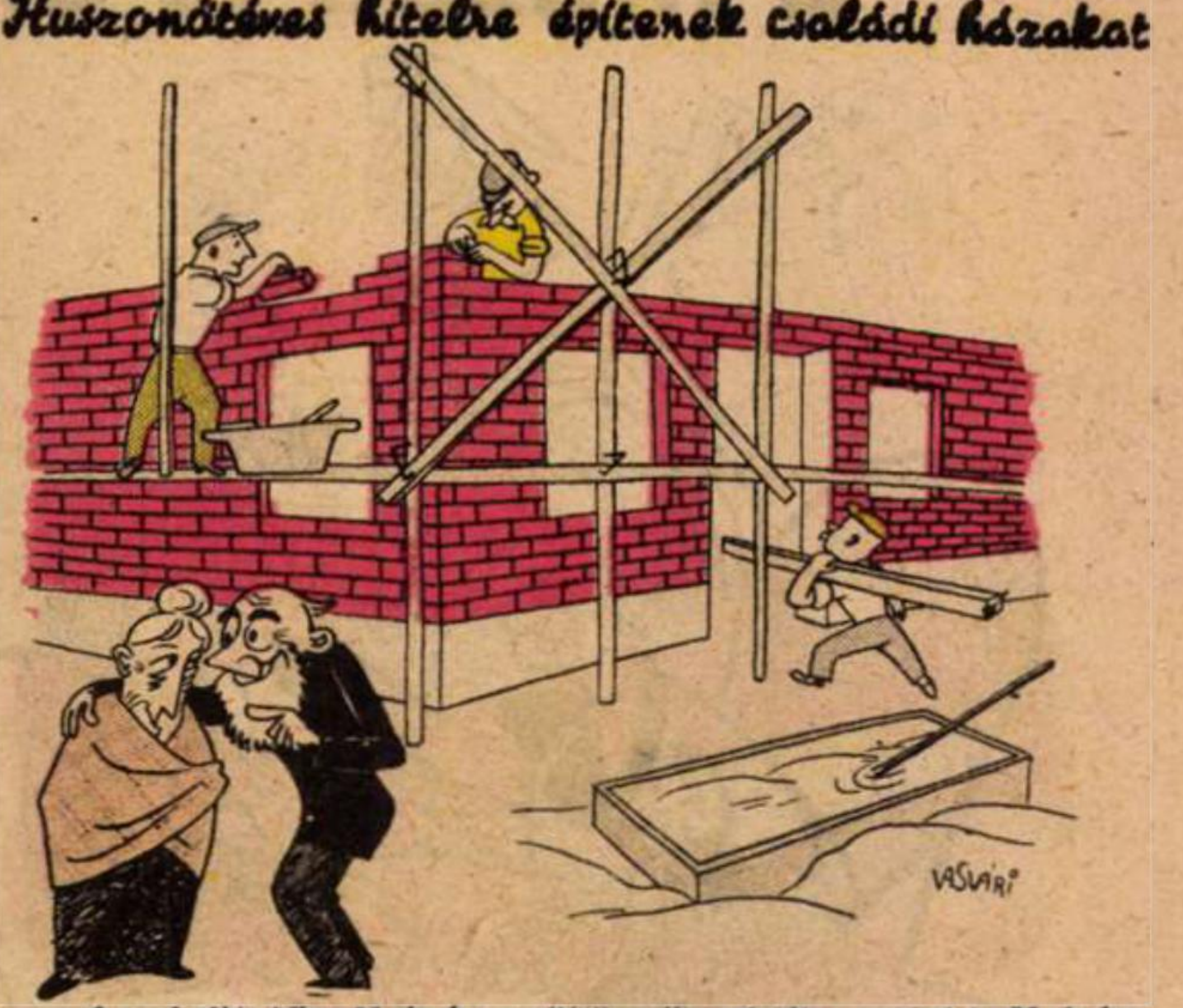

Az építtető: Hahaha, röhögnöm kell anyjuk! Hol leszünk mi már huszonöt év mulva...

A villamosokon

egyre nagyobb tért hódítanak azok a kis keserűvíz reklámszövegek, amelyek az utazó közönség figyelmét raffinált értelmetlenségükkel hívják fel magukra:

Mi is tudunk ilyesmit kitalálni!

Ime:

Miazmás, toprongyos legyek fecsegik:

A ragaszkodásnak igen elterjedt formája a

csimpasz

Művelői, a derék csimpeszkodók gyakran elfelejtkeznek magukról és ilyenkor bizony.

(Már amennyire egy kalocsni tehetős!)

Ellenkezés nélkül (gól!) keménygallérban a nyakhoz, de gramafon... Szép? Na ne mondja!... Kutykuruty.

Tehát vászonra gyorsan lakkecsettel:

„imádi"

szikvíz gyomorbetegeknek!

Zacskó... Tacskó.

A legifjabbak betartják a divatszabályokat

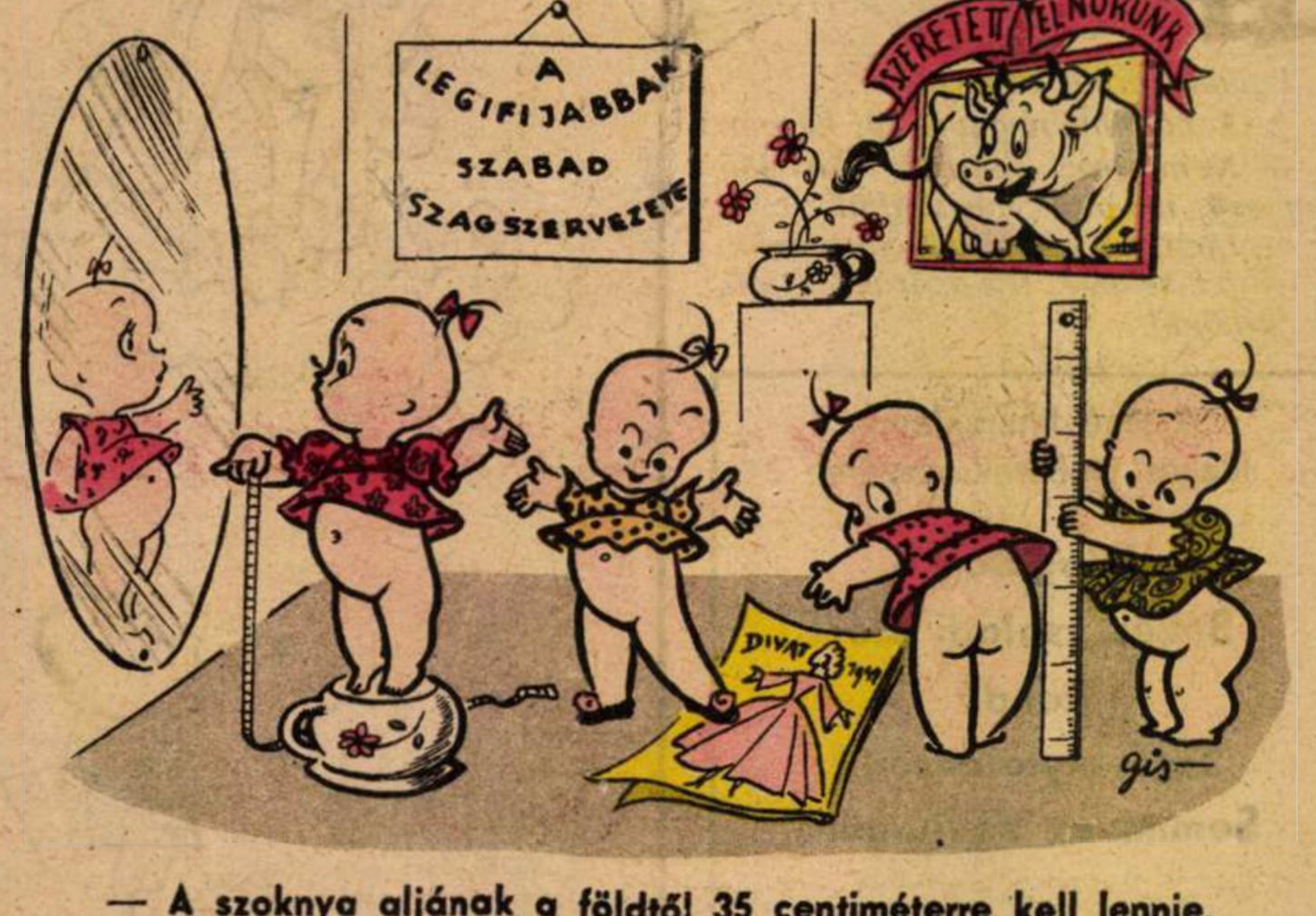

— A szoknya aljának a földtől 35 centiméterre kell lennie.

A BENÁRESZI SZENT TEHÉN

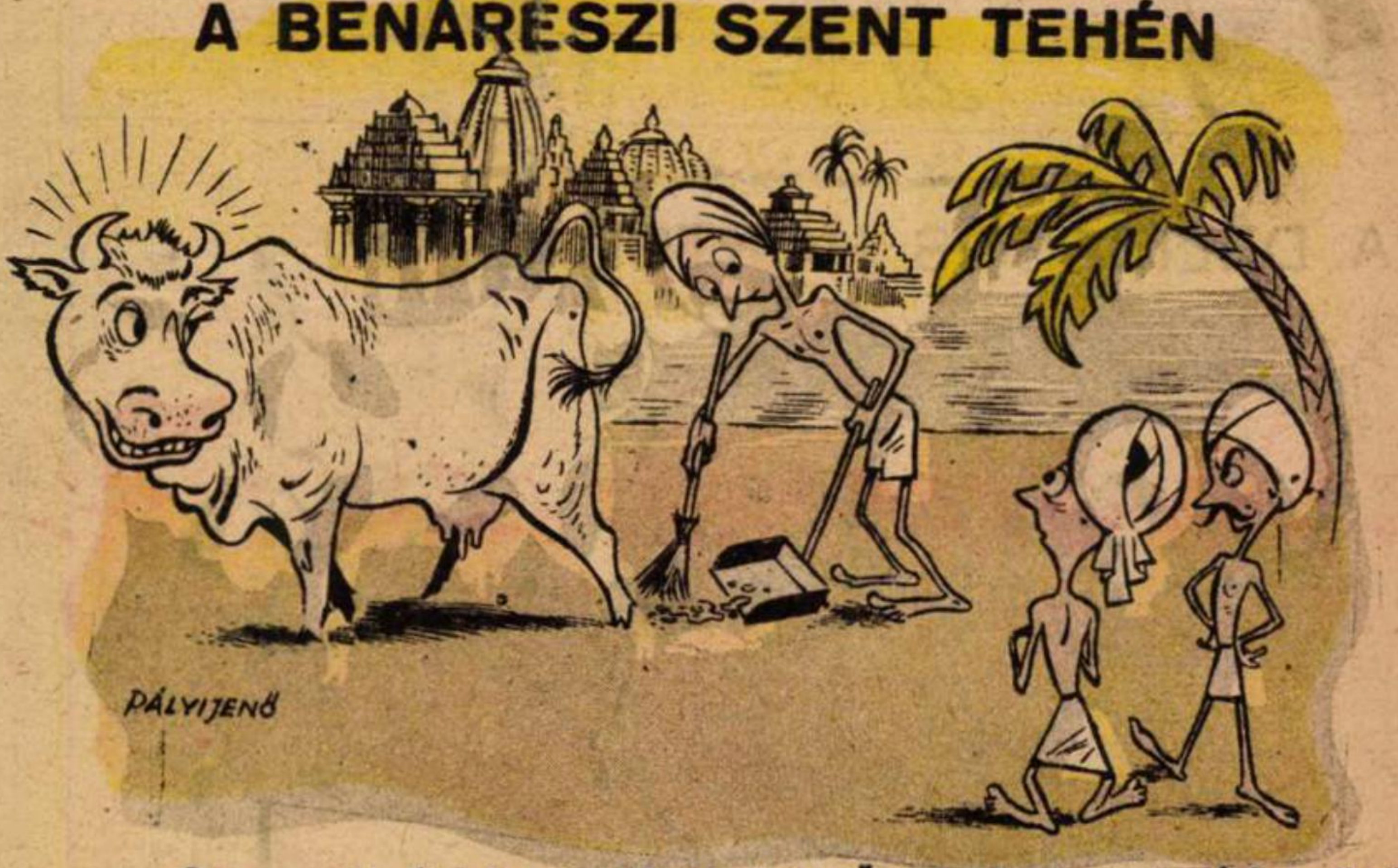

— Szerencsés fickó ez a Rupindra! Ő végzi a szent tehén mögött a szertartásokat.

RÉSZLETEK

Piccard professzor elindulásáról a tenger fenekére

Piccard professzor zsebkendőjét lengetve búcsúzik a parton álló tömegtől, majd

idegesen

szétnéz:

— **Mi az, a Ludas Matyi rajzolói nincsenek itt?**

— **Mi családi lap vagyunk** — magyarázzuk meg a professzornak. **Mi nem rajzoljuk a tenger fenekét.**

A hajó elindulása után pár perccel motorcsónak ér utol bennünket. Legnagyobb meglepetésünkre

Marshall amerikai külügyminisztert

ismerjük fel a motorcsónak utasában.

— **Professzor úr! Professzor úr!** — kiabálja. — **Vigyen magával!**

— **Minek?** — kérdi csodálkozva Piccard professzor.

— **Mert azt mondták, hogy menjek a víz alá a tervemmel...**

A panoptikumban

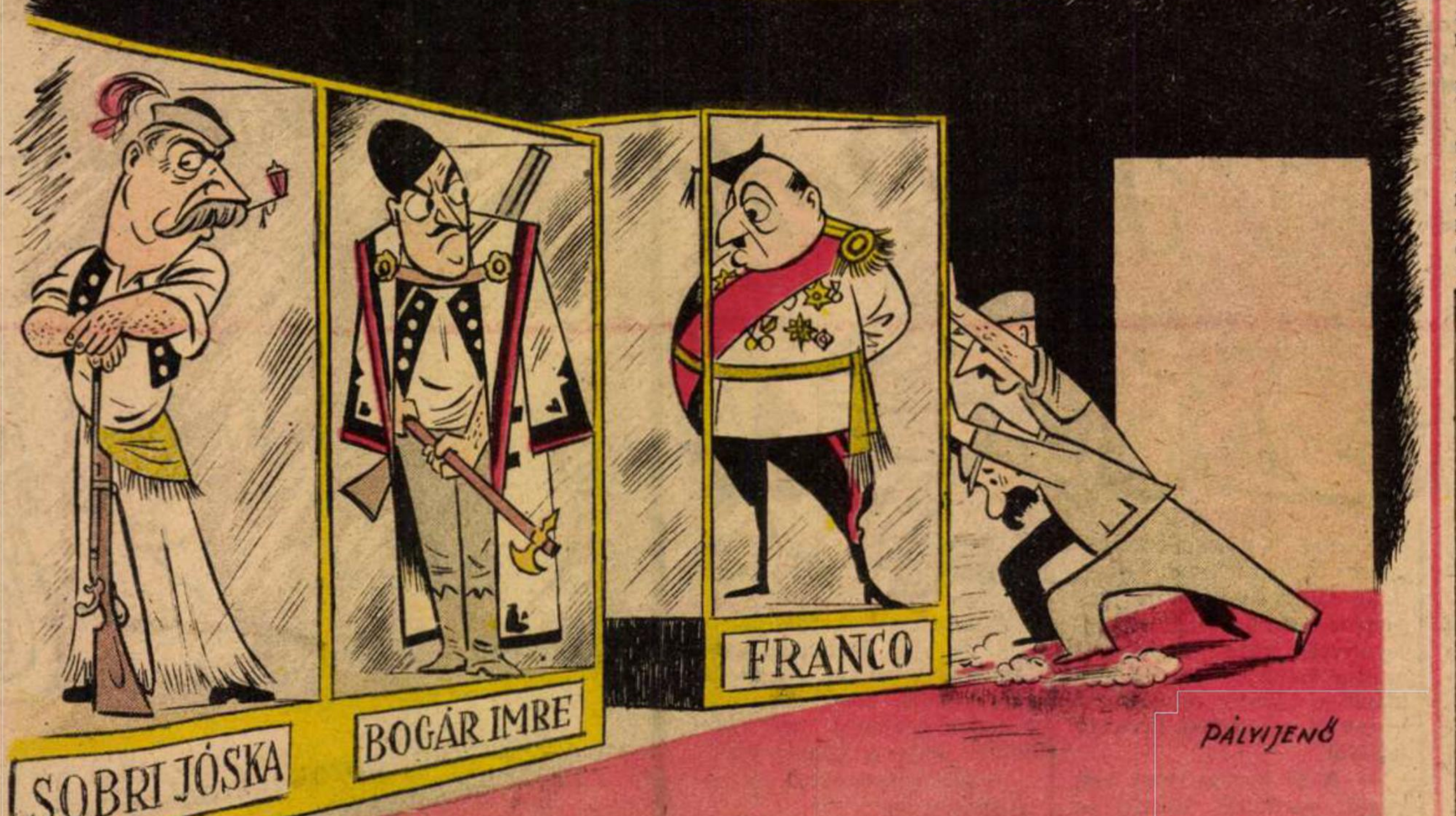

Bogár Imre: Te Jóska, ez nekünk nem társaság. Én ennek behúzok egyet..!.

Ez igen

Ez a történet még az elmult színházi évadból maradt vissza, amikoris a főváros egyik legüresebb színházának igazgatóját megkérdezte munkatársunk:

— Na hogy megy a színház, direktor úr?

— Nem akarok sokat beszélni — felelte az igazgató. — Elég, ha annyit mondok, hogy a pénztárosnőnk szívszélhűdést kapott és csak öt nap múlva vették észre!

REGGEL MEGA
DÉLBEN MEGA
ESTE
MAGA
MEG A MEGA